உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-கஎ.] சித்தார்த்தி௵ வைகாசி௴ [பகுதி எ

Vol. XVII. May—June, 1919. No. 7.

சளுக்கியவிக்கிரமாதித்தன்சரித்திரம்.

ஐந்தாம்பாகம்.

விக்கிரமாதித்தன்காலத்தியநிலைமை.

ஆதாரங்கள்.

இனி விக்கிரமாதித்தன்காலத்து அரசியல், பொருளியல், மதக்கோட்பாடு, குடியியல் முதலியவைகளின் நிலைமையைப்பற்றி ஈண்டுவிரித்துரைப்பது இன்றியமையாததாகும். இதற்கு முக்கியமான ஆதாரங்கள் இதுகாறும் வெளிவந்த எண்ணிறந்த சாசனங்களும் பில்ஹணகவியினது விக்கிரமாங்கதேவசரிதமும், விக்கிரமாதித்தன்மகனாகிய மூன்றாம் சோமேசுவரன் எழுதிய மானசொல்லாசம் அல்லது அபிலஷிதார்த்த சிந்தாமணியுமாம்.

I. அரசியல்.

மகாராஜன்.

சளுக்கியவரசர்கள் மகாராஜாதிராஜன் பரமேசுவரன், பட்டாரகன் பரமபட்டாரகன், ஆகவமல்லன், ஜகதேகமல்லன், புவனைகமல்லன், திருபுவனமல்லன் என்னும் பலபிருதுகளுடன் அரசுபுரிந்து வந்தனர். எல்லா அதிகாரங்களுக்கும் சக்கரவர்த்தியே மூலகாரணனாகவிருந்தனன். அரசுரிமையும் அவனுடைய சந்ததியாருக்கே உரித்தாயிருந்தது. தந்தைக்குப்பிறகு மூத்தகுமாரனே ராஜ்யத்தையடைவது முறைமையாகவிருந்தது. ஆனால் புத்திரரில்லாவிடின், சகோதரனாவது அல்லது

*

இதா நெருங்கிய உறவினனாவது இராஜ்யத்தை யடைவதுமுண்டு. அரசன் ஈசுவராம்சமாகவே பெரும்பாலும் நினைக்கப்பட்டபோதிலும் தெய்வத்திற்கஞ்சிக் குடிகளின்நோக்கத்தைத் தழுவியே நடக்கவேண்டியவனாயிருந்தனன்.

ஆலோசனைசபை. வேண்டிய சமயங்களில் அவனுக்கு நியாயநெறியை யெடுத்துரைக்க மகாபிரதானிகள்கூடிய ஆலோசனைசபையும் ஒன்றிருந்தது. அதில் அக்கிராசனம் வகித்தவர் சர்வாதிகாரி எனப்படுவர்.

யுவராஜன். காலக்கிரமத்தில் அரசன் தன் மூத்தகுமாரனையே இளவரசாக மந்திரி பிரதானிகள் முன்னிலையில் முறைமைப்படி நியமிப்பது வழக்கமாயிருந்தது. அரசனுடைய முதுமைப்பருவத்தில் இராஜ்யபாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கும் ஆன்றோர் முறையே அரசாட்சித்தேர்ச்சியடையவும் இளவரசு நியமனம் உசிதமாயிற்று.

இராணுவம். ஆயிரக்கணக்கான போர்வீரர்கள் எப்போதும் ஆயத்தமாக அரசனது கட்டளையை எதிர்நோக்கியவராய் நாட்டைக் காத்துவந்தனர். மேலும் சிற்றரசர்களெல்லாரும் கப்பங்கட்டிவந்ததோடு வேண்டியபொழுது துணைப் படையுமுதவக்கடமைப்பட்டிருந்தனர். தேர்ப்படை, யானைப்படை குதிரைப்படை, காலாட்படை எனப் படை நால்வகைப்பட்டிருந்தது. யானைகள் முன்வரிசையிலும், குதிரைகள் இருபுறங்களிலும் காலாட்படை பின்வரிசையிலுமாகச் சண்டையில் படை அணிவகுக்கப்பட்டு நின்றது. அது பல பகுதிகளாகப்பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒரு மகாசாமந்தன் அதிகாரத்தின்கீழிருந்தது. இம்மகாசாமந்தர்களும் முறையே ஒரு மகாசாமந்தாதிபதியின் கட்டளைக்குட்பட்டிருந்தனர். 1 சகல போர் விஷயங்களையும் விசாரிப்பதற்கு லாலாசந்திவிக்கிரகி என்னும் மேலான அதிகாரி ஒருவனிருந்தனன். சண்டையில் ஈட்டி, கத்தி, வேல், வில், அம்பு, முசலிய பல ஆயுதங்களை சளுக்கியர் உபயோகித்துவந்தனர். 'அயில்முனைக்கொந்தளவரசர்' (2) என்றும் 'செஞ்சாமாரி' (3) என்றும் சாசனங்களில் காணப்படுகின்றன. போர்

1. Ind. Ant. X No. 97.
2. S. I. I. III. 140.
3. do. 63.

தொடங்குமுன் ஒவ்வொரு சமயமும் போர்வீரர்கள் வீரபானம் செய்வது வழக்கம். குடிவெறியினால் வீரன் ஒருவனே ஆயிரம் பகைவரை எதிர்க்க வல்லவனாயினான். மதயானைகளுக்கும் மதுவுண்பித்தலுண்டு. அவையும் வெறிகொண்டு மிதித்தும் துவைத்தும் எதிரிகளைச்சின்னபின்னம் செய்யும். போர்வீரர்மனைவியரும் தம் கணவரோடு போர்க்களத்துக்குப்போவதுண்டு. சேனாபதியொருவன் சண்டையில் முதுகிட்டோடினால் அதற்குத்தண்டனையாகப் பெண்வேடம் தரித்து அவனை அவமானப்படுத்துவ., (4)

யுத்ததருமம்

அக்காலத்தரசர்கள் உண்மையான வீரர்களாயிருந்து ஒருவரோடொருவர் மல்லயுத்தம் செய்வதில் மிகப்பிரியமாயிருந்தனர். சளுக்கியருக்குப்பரம்பரையாகவந்த ஆகவமல்லன் திரிபுவனமல்லன் பூலோகமல்லன் புவனைகமல்லன் ராஜமல்லன் யுத்தமல்லன் என்ற மல்ல பிருதுகளும் ஈண்டுகவனிக்கத்தக்கன. அவமானம் நேருவதாயின் உயிரையும் விடத்துணிவார்கள். சோழராஜாதிராஜன் திண்டிறல் இரட்டமண்டலமெய்தி நதிகளும் நாடும் பதிகளுமநேகமழித்தனன் வளவனென்றுமொழிப்பொருள் கேட்டு வேகவெஞ்சளுக்கி ஆகவமல்லன் பரிபவமெனக்கிதென்று எரிவிழுந்தெழுந்து செப்பருந்தீர்த்தக்கொப்பத்தகவையில் ஒரு மதயானையிலேறிச்சென்று தன் கையாலே அவனைக்கொன்றான். (5) சோழவீரராஜேந்திரன்காலத்து கூடல சங்கமத்துச்சண்டையில் ஆகவமல்லன் தன் புதல்வரோடு தோல்வியடைய ‘பழியொடு வாழ்வதிற் சாவது சால நன்றென்று ஏவமுற்றின சிந்தையனாகி, முன்னம் புதல்வருந்தானும் முதுகிட்டுடைந்த கூடலங்களமெனும் குறித்த கூடலில் வாராதஞ்சினர் மன்னவரல்லர், போர்ப்பெரும்பழிப்புரட்டராக’ வென்று யாவருமறிய ஓலையொன்று எழுதி விடுத்ததே மற்றொரு சாக்ஷியாகும். (6)

ஓரரசன் மற்றோரரசனைப்பழிக்குப்பழிவாங்குவதாயினும் எச்சரிக்கை செய்தே போர்தொடங்குவது வாடிக்கை. கடைசியாகக்கூறிய

---

4. ஹ்வான்த்சாங்கின் வரலாறு.
5. S. I. I. III. No. 29. ராஜேந்திரனது மணிமங்கலசாசனம் Epi. car. VIII Sb. 325.
6. S. I. I. III. 69.

உதாரணம் இதையும்வற்புறுத்துகின்றது. போர்க்களத்தில் முதுகிட்டோடினவர்களைத்துரத்துவதுண்டென்றாவும் சரணாகதியடைந்தவர்களைச் சளுக்கியர் ஒருகாலும் கொல்வதில்லை. கொள்ளையடித்தல், ஸ்திரிகளையும் பாலர்களையும் பிராமணர்களையும் கொல்லுதல், ஜாதிக்கலப்பு, பிடிபட்ட பெண்டிரை மானபங்கம் செய்தல் முதலியனவெல்லாம் தரும சாஸ்திரத்திற்கு மாறானவையென்று சளுக்கியரால் விலக்கப்பட்டன. இத்தருமசாஸ்திரத்தைச்சோழவரசர்கள் அதிகமாய்க்கவனிக்கவில்லை என்பது சாசனங்களால் தெரியவருகிறது. புகழ்பெற்ற சோழராஜ ராஜனும் (I) நெறிதவறி நடந்ததாக ஹொட்டூர் சாசனம் (7) கூறுகிறது. ராஜாதிராஜன் இரட்டமண்டலமெய்தி நதிகளும் நாடும் பதிகளும நேகமழித்ததாக அவன் சாசனத்திலேயே (8) காணப்படுகிறது. ஜைன கோயில்களை எரித்த சோழன் கொடுங்கோன்மன்னனென்று சளுக்கிய சாசனத்தில் (9) சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். ராஜேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்திகளில் ஆகவமல்லன்பெருஞ்சேனையெல்லாம்படப்பொருது பாரதுநிகழுப்பசும்பிணமாக்கி ஆகவமல்லன் அஞ்சிப்புறக்கிட்டோட அவனையும் குதிரையும் பெண்டு பண்டாரமும் ஒட்டகத்தோடு அகப்படப்பிடித்துக்கொண்டதாகத் தெரியவருகிறது. (10) சோழவீர ராஜேந்திரன் மாதண்டநாயகசாமுண்டராயனைச்செற்று அவன் சிரத்தினையறுத்து மற்றவனுரிமைகளாகிய இருகயன்தேவி நாகலை என்னும் தோகையம்சாயலை முகத்தோடு மூக்குவேருக்கினதான அவன் சாசனத்திலேயே (11) காணப்படுகிறது. இம்மாதிரி குலோத்துங்கன் பட்ட

---

7. Bom. Gaz. IV. 433.
8. S. I. I. III. No. 29.
9. அண்ணிகேர்சாசனம் Bom. Gaz. IV. 441.
10. S. I. I.
11. S. I. I.
11 (a) கலிங்கத்துப்பரணி.

IV. 3 "வட்டவெண்குடைச்சென்னிமானதன்
வாளின்வாயினுன்மறலிவாயிடைப்
பட்டமன்னர்தம்பட்டமங்கையர்
பருமணித்திருக்கருவிருத்தியே."

IV. கோயில்பாடியது 6.
"மீளிமாவுகைத்தபயன்முன்னொர்நாள்
விருதராசரைப்பொருதகொண்டபோ
ராளிவாரணக்கேழல்சியமென்
றவைநிரைத்துநாசிகையிருத்தியே"

மன்னர்தம் பட்டமங்கையர் பருமணித்திருக்கருவிருத்தினதாகவும் விருதராசரைப்பொருது ஆளிவிரணம் கேழல்சியம் என்ற பல கொடிகளைக்கொண்டதாகவும் கலிங்கத்துப்பரணியில் காணப்படுகிறது. இம்மாதிரியான நெறிதவறின கொடுங்கோன்மை சளுக்கியரிடத்தில் காணப்படவில்லை. விக்கிரமாதித்தன் காஞ்சியைத்தாக்கினபோது கோயில்களுக்கும் கொடிகளுக்கும் ஒரு பழுதும் நேராமல் காப்பாற்றினதாகப் பில்ஹணர் (12) கூறியுள்ளார். இராஜ தூதர்களை நிரம்ப மரியாதையாக நடத்திவந்ததாகவும் விளக்குகின்றது.

ஒரு குலத்தரசர் மற்றோர் குலத்தரச குமாரத்திகளை மணஞ்செய்யும் வழக்கமுண்டு. கீழைச்சளுக்கி விமலாதித்தன் புகழ்பெற்ற சோழ ராஜராஜன் I பெண்ணை மணந்ததும் சளுக்கிராஜராஜன் கங்கைகொண்ட சோழன் பெண் அம்மங்கதேவியைக்கலியாணஞ்செய்ததும் குலோத்துங்கன் I சோழராஜேந்திரதேவன் பெண் மதுராந்தகியை விவாகஞ்செய்துகொண்டதும் மேலைச்சளுக்கி விக்கிரமாதித்தன் சோழ வீரராஜேந்திரதேவன்பெண்ணைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்ததும் இதற்கு முக்கிய உதாரணங்களாகும்.

நாட்டின் பிரிவுகளும் அதிகாரிகளும்.

இராஜரீக சௌகரியத்திற்காக தேசமானது பல ராஷ்டிரங்களாகவும் ஒவ்வொருராஷ்டிரமும் பல விஷயங்களாகவும் ஒவ்வொரு விஷயமும் பல கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றின் அதிகாரிகளுக்கு முறையே ராஷ்டிரபதி, விஷயபதி, கிராமகூடக்கு என்ற பெயர்கள் வழங்கிவந்தன. அயுக்தகன் நியுக்தகன் என்ற வேறு சிற்றதிகாரிகளும் இருந்தார்களென்பது தெரியவருகிறது. ராஷ்டிரபதியானவன் மகாதண்டநாயகனெனவும் மகாமண்டலேசுவரனெனவும் கூறப்பட்டான். விஷயபதியானவன் நாலகவுண்டன் நாரகவுண்டன் அல்லது மன்னேயன் என்றும் சொல்லப்பட்டான். கிராமபதிக்கு ஊரோடு அல்லது ஊர் கவுண்டன் எனப்பெயருண்டு. இராஜ்யத்தின் பிரிவுகள் அவ்வவற்றுக்கேற்ற சங்கியையோடு குறிக்கப்பட்டு வந்தன. உதாரணமாக கங்கபாடி 96000 வனவாசி 12000, நுளம்பபாடி 32000 என்ற எண்ணிக்கையுள்ளன. இன்னும் 70, 50 முதலிய எண்ணிக்கைகளோடு சிறு பிரிவுகளும் சாசனங்

12. விக். ச.

களில் காணப்படுகின்றன. இவ்வெண்ணிக்கைகள் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் அடங்கிய குடிகளின் தொகையையோ கிராமங்களையோ அல்லதுவருமானத்தையோ குறிப்பனவென்று கல்விமான்கள் பலவிதமாக அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆனால் இன்னதென்று நிச்சயமாகச்சொல்வதற்கில்லை. ஒரு ஊரைக்குறிப்பிடவேண்டுமானால் அது இன்ன நாட்டை, இன்ன ராஷ்டிரத்தை இன்ன விஷயத்தைச்சார்ந்ததென்று கூறப்படுவது வழக்கம். உதாரணமாக பொன்னவாடிஅக்கிரகாரமானது பாஜ 50 என்னும் விஷயத்தையும் தார்டவாடி 1000 ராஷ்டிரத்தையும் சார்ந்தது. ஹளேபிட் கிராமம் குண்ட விஷயத்தையும் கங்கபாடி 96000 ராஷ்டிரத்தையும் சேர்ந்திருந்தது.

இராஜாங்கமானது இராணுவம் நியாயவிசாரணை, பொக்கிஷம் முதலான பல இலாகாக்களாகப்பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் ஓர் அதிகாரியின் கீழிருந்தது. இவர்களின் தொகுதியே இராஜகாரிய நிர்வாக சபையாகும். ஒரு இலாகாவின் தலைவன் இதர இலாகாக்களின் சம்பந்தமான காரியங்களையும் பார்த்துவருவதுண்டு. உதாரணமாக பிரதானமந்திரியும் பொக்கிஷதாரருமான ரூபபட்டையனென்பவன் அந்தப்புர விசாரணைத்தலைவனாகவும் 18 அக்கிரகாரத்திற்கு மண்டலேசுவரனாகவும் சுங்க விஷயங்களைத்தணிக்கை செய்யும் தண்டநாயகனாகவுமிருந்தனன். (13) நியாயவிசாரணை முழுவதும் விஞ்ஞானேசுவரருடைய மிதாக்ஷரத்தை அனுசரித்தேயிருந்தது. இராஜாங்க கட்டடங்களை மேற்பார்வையிட சூத்ரதாரிதணாகி என்று ஒரு அதிகாரியிருந்தனன். பல இலாகாக்களிலும் மிகவும் முக்கியமானதுபொக்கிஷமே. அதில் பணத்தை நிரம்பச்சேகரித்து வைத்தல் நன்றாக ஆளப்பட்டுவரும் இராஜ்யத்தின் அங்கங்களில் ஒன்றாகும். இராஜ்யத்தின் முக்கியமான வருமானம் நிலவரியே. அதை வசூலிப்பதே இராஜாங்கத்தின் முக்கிய வேலையாகும். நன்செய், புன்செய், தோட்டக்கால், கட்டிமானிபம் என்று நிலம் பல்வகைப்பட்டிருந்தது. நிலமானது நீர்வளம் நிலவளத்திற்குத்தக்கவாறு தீர்வை விதிப்பதற்குப்பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. விளைவின் ஒரு பகுதியே வரியாக வாங்கப்பட்டு வந்தது. வரியில்லாத நிலங்களுக்கு அம்பலி நிலம் (14) (இறையிலி) என்று பெயர். நிலவரியைத்தவிர வீட்டுவரி கலியாணப்பந்தல்வரி முதலிய பல வரிகள்

13. Epi. car. S. K. 170.
14. Ind. Ant. IX. No. 98.

இருந்தன. தாசிகள்வைத்துக்கொண்டிருந்த கண்ணுடிகளுக்குக்கூட வரிவசூலிக்கப்பட்டுவந்ததாகத்தெரியவருகிறது. (15) கொடேனு என்ற ஒருவரியும் இருந்தது. (16) அது ஒருகால் குடை வியாபாரிகள் செலுத்திவந்த வரியாக இருக்கலாம். நிலவரிக்கு அடுத்தபடி முக்கியமான வரி சுங்கமே. அக்காலத்தில் வாணிகம் மேலோங்கி இருந்ததால் சுங்கத்தால் வருமானம் அதிகம். பெரிய சுங்கம் (பெஜ்ஜுங்கம்) சிறிய சுங்கம் (கிரிகுலசுங்கம்) என இருவிதங்களிருந்தன. (17) இவ்வருமானத்தை வசூலிக்கச் சுங்காதிகாரிகள் சுங்கமங்கைக்கொண்ட நிதேவர், பெர்ஜ்ஜீங்காடகவிகரர் என்று பலரிருந்தனர். (18) இதரவருமானத்தை வசூலிக்கக்கரணர்களும், பிரமுககரணர்களும் வட்டவியவகாரிகளுமாகப் பல அதிகாரிகள் உண்டு. (19) இவர்களுக்குமேல் வரவு செலவு கணக்கு முழுவதும் தணிக்கை செய்ய பாண்டாரி அல்லது பொக்கிஷதார் என்று ஒரு உத்தியோகஸ்தர் இருந்தனர். மேற்கூறிய வருமானங்களேயன்றி அரசனுக்கு இராஜசம்பாவனை அல்லது காணிக்கையாகவும் பொருள் கிடைப்பதுண்டு. நிதிநிக்ஷேபங்களும் நதிகளும் கற்பாறை முதலியனவும் அரசனுக்கே உரியனவாகும். வருஷாந்திரச்செலவுபோக மிச்சமிருந்த தொகையைக்கொண்டு ரஸ்தாக்கள், அணைக்கட்டுகள், தடாகங்கள், தண்ணீர்ப்பந்தல்கள், சத்திரங்கள், பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள் முதலியன ஏற்படுத்தப்பட்டன. பஞ்சம்வந்த காலத்திலும் இந்த மிச்சத்தையே உபயோகித்து வந்தனர். (20)

கிராம விசாரணை. கிராமத்தில் முக்கியமானவர் பன்னிருவர். (21) அவர்கள் மணியக்காரன் பேடல் அல்லது கவுண்டன், கர்ணன் அல்லது ஷான்போக் (கணக்கன்) உபாத்தியாயர், நீர் சரியாகப்பாய்ச்ச நீர்கிரந்தி, தலையாரி, தோட்டி, ஜோதிஷன், கொல்லன், தட்டான், குயவன், வண்ணான், அம்பட்டன், என்பவராவர். இவர்களுக்கு அப்போதைக்கப்போது சம்பளம் கொடுப்

15. Epi. car VII. S. K 295.
16. Ind. Ant IX No. 98
17 Epi. car VII. S. K. 297.
18 Epi car XI Dg. 129, 139, 141.
19. Epi. car. VII. S. K. 297
    Do. XI. Dg. 133.
20. Epi. car VII. S. K. 277 விக். ச.
21. Rice. Mysore Gazetteer.

பதில்லை. கிராமத்தார் பொது நன்மைக்காக இவர்களுக்கு நிலங்கள் கொடுத்திருந்தனர். கிராம நிலங்களுக்கு தொட்டன மானியம் கொக்கண மானியம் எனப்பலபெயர்களுண்டு. (22) நியாய விசாரணைக்காகக் கிராமத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்தும் (தருமாசனத்தார்) உண்டு. இராஜாங்கத்தில் என்ன மாறுதல்கள் உண்டானபோதிலும் கிராமங்களையும் கிராமத்தாரையும் அவை அதிகமாகப்பாதிக்கா. ஆகவே ஒவ்வொரு ஊர்க்குடிகளும் தங்களுடைய நன்மையைத்தாங்களே நாடினவர்களாய் அந்நியரால் யாதொரு தடையுமின்றிச்சுகமாய்க்காலங்கழித்து வந்தனர்

II பொருளியல்.

வளமை. குந்தளநாட்டில் வளமை மிகுந்திருந்தது. நெல், கரும்பு முதலியன விசேஷித்து விளைந்தன. வனவாசி மாகாணம்

விளைபொருள்கள். தென்னை, வாழை, கமுகு இவைகளுக்குப்பெயர் பெற்றிருந்தது.

இறக்குமதி. ஹிந்துஸ்தானத்திலிருந்து குதிரைகளும், கோளத்திலிருந்து கற்பூரமும், மேற்கடல் கடைப்பிராந்தியத்திலிருந்து வால்மிளகு, இலவங்கம், முதலிய வாசனைத்திரவியங்களும், சாரதாவிலிருந்து (?) குங்குமமும், புண்டரகத்திலிருந்து (?) மணல்போன்ற சர்க்கரையும், காஸ்மீரத்திலிருந்து உயர்ந்த மதுவகைகளும், பாரசீகத்திலிருந்து விளக்கெரிக்குமெண்ணெயும் இந்த நாட்டிற்கு வியாபாரிகளால் கொண்டுவரப்பட்டன. கடல்மார்க்கமாகவும் வியாபாரம் நடந்ததென்று தெரிகிறது. பில்ஹணர் தக்ஷிணத்திற்கு வந்தபோது சௌராஷ்டிரத்திலிருந்து கப்பலேறி வந்தனர். (23)

அக்காலத்தில் வியாபாரத்தில் பொன் வெள்ளி நாணயங்கள் வழங்கி வந்தன.

நாணயங்கள். நாற்பத்தெட்டுக்குன்றிமணி எடையுள்ள பொன் நாணயத்திற்கு நிஷ்கார என்று பெயர். தாம்பிர நாணயங்களுக்கு ஹண அல்லது பண, ஹாகா அல்லது பாகா என்று பெயர் வழங்கின. (24) சளுக்கிய நாணயங்கள் தாமரை போன்ற வடிவினவாயிருந்தமையால் பத்ம

---

22. Ind Ant. IX. 75.
23. விக். ச.
24. Madras Journal of literature and science Numismatic gleanings (Elliot).

டங்கா எனப்பட்டன. அவைகளின் ஒரு புறத்தில் சக்கரம் அல்லது தாமரை உருவம் பதிக்கப்பட்டு ஸ்ரீ என்று மும்முறை எழுதப்பட்டிருக்கும். (25)

(26) முகம் பார்க்க, கண்ணாடிகளும் (கிரீடாகிருகங்களும்) கொடிகட்டிப் பறக்கும் வீடுகளும் பானம் செய்யப்பாத்திரங்களும் விட்டேச்சாமான்கள். (சேஷகங்களும்) சங்குகளும் நீர்த்துருத்திகளும் (கரையந்திரங்களும்) சிவப்புகல் ஜன்னல்களும் எழுத மஷியும் அக்காலத்திலிருந்தனவாகக்காணப்படுகிறது. நீர் முகப்பதற்கு பாணியக்கடி யந்திரம் (சகடம்) இருந்தது. மரங்களின் பாளையிலிருந்து கள் (சுரா) இறக்கினார்கள். சலவைக்கற்களின்மேல் சித்திரம் வரையப்பட்டது. சூர்யோபலம் அல்லது சூரியகாந்திக்கண்ணாடிகள் இருந்தன. முத்துக்களில் துவாரமிடச் சலாகமென்ற நுட்பமான கருவியுண்டு. கத்திகளைக்கூர்மையாக்கச்சாணைக்கல்லும் வைரத்தைப்பட்டைதீர்க்கச் சாணபலபட்டிகையும் இருந்தன. நிலத்தையளக்க சச்சாவி, மாரகுண்டி, பேருண்டகேல் என்னும் பல அளவைக்கோல்கள் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தன. கம்ப, மட்ட என்பன நிலத்தின் விஸ்தீரணத்தைக்குறித்தன. நூறு கம்ப சேர்ந்தால் ஒரு மட்டவாகும். குழி என்பது அக்காலத்து ஒரு முகத்தலளவை. காவரி வீசா என்பன எடுத்தலளவையாகும்.

வியாபாரக்கூட்டங்கள் (சிரேணியங்கள்) அநேகம் இருந்தனவென்பது சாசனங்களால் தெரியவருகிறது. இவை வியாபாரக்கூட்டங்கள் மாத்திரமேயன்றித் தொழிலாளிகள்கூட்டங்களும் பல இருந்தன. ஷிகர்பூரில் இரண்டு கற்றச்சர்கள் தங்கள் கூட்டத்திற்கு உண்டான ஒரு அபவாதத்தை நீக்க ஒரு விக்கிரகம் செய்தனர். (28) எண்ணெய் வணிகக் கூட்டத்தார் செக்கு ஒன்றுக்கு ஒரு அகப்பை எண்ணெய் சுவாமிக்குக் கொடுத்தார்கள். (29.) தாசர்கூட்டமும் மும்முறி (?) கூட்டமும்

25. V. A. Smith's catalogue of coins in the British museum.
26. விக். ச.
27. Ind. Ant. V. 342.
28. Epi. car. VII. S. K. 112.
29. Ind. Ant. V. 343.

இருந்தன. (30) இம்மாதிரியான கூட்டங்கள் ராஷ்டிரகூடர் காலத்திலும் (31) அதற்கு முந்திய ஆந்திர பிருத்யர் காலத்திலும் (32) அதாவது கிறிஸ்துசகாப்தத்தின் தொடக்கத்திலேயே இருந்தனவாகத்தெரியவருகிறது. ஆகவே ஐரோப்பாவைப்போல இந்தியாவிலும் வர்த்தகக் கூட்டங்கள் ஏற்பட்டு மேம்பட்டிருந்ததாகச்சொல்லலாம். கூட்டத்தலைவனுக்குச் சிரேஷ்டி (33) அல்லது செட்டி என்று பெயர்.

பொதுஜன நன்மைக்காக மகாஜனக்கூட்டங்கள் இருந்தன. அவைகளின்தலைவனுக்குப் பட்டணசாமி என்று பெயர். ஐயவோலாவிலிருந்த 500 மகாஜனங்கள் தானம்செய்ததாகச் சாசனத்தில் காணப்படுகிறது. (34) ஞானசக்தி என்பவன் 420 மகாஜனங்களுக்கு ஒரு நிலத்தைத்தானமாகக்கொடுத்து அதன் மாசூலை சுவாமி கைங்கரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளச்செய்தான். (35) இக்கூட்டங்கள் இன்னவாறு நடந்தேறினவென்று முழு விவரந்தெரியாவிடினும் ஜனங்களுக்கு அவைகளில் அதிக நம்பிக்கையிருந்ததென்பது மாத்திரம் நன்கு விளங்குகிறது.

வாணிக மேம்பாடு.

வர்த்தகர்களுக்குப் பெருத்த ஊதியம் கிடைத்திருத்தல்வேண்டும். ஏனெனில் சாசனங்களில் பல இடங்களிலும் செட்டிகள் கோயில் கட்டினதாகவும் விலையுயர்ந்த விக்கிரகங்கள் செய்வித்ததாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஹாம்பாசெட்டியின்மனைவி ஜைனதாராபகவதிக்கு ஒரு விக்கிரகம் செய்வித்தாள். (36) லொக்கிகுண்டிசெட்டி சங்கம்வயன் தாராதேவிக்கு ஒரு விஹாரம் கட்டினான். (37) தாம்பல் ஊரைச்சேர்ந்த பத்துச் செட்டிமார்கள் பௌத்தனுக்கு ஒரு விஹாரம் அமைத்தனர். வட்டவியவகாரிமாரோ செட்டிதெரு பெருந்தானம் செய்ததாகத்தெரியவருகிறது. (38)

30. Ind. Ant. XIX. 84 பலகாம்விசாசனம்.
31. Epi. Ind. V. 165.
32. Early History of the Dekkan.
33. Ind. Ant. X—185—190.
34. Ind. Ant. IX—96.
35. Ind. Ant. XIII—91—94.
36. Epi. Car. VII SK. 169.
37. Ind. Ant. X.
38. Epi. Car. VII SK. 118.

வட்டி.

அக்காலத்து வழங்கிவந்த வட்டி விதத்தை கி. பி. 1060-ம் வருஷத்திய தாவணகிரி சாசனத்திலிருந்து (39) ஒருவாறு ஊகிக்கலாம். அதில் நான்குகத்யணங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு ஹாகா வட்டியென்றுகுறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஆதாரமாகக்கொண்டு கணக்கிட்டால் (40) நூற்றுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு வட்டி சற்றேறக்குறைய எட்டு (41) ஆகிறது. அக்காலத்தில் இராஜ்யத்தில் சண்டைசச்சரவுகள் பலவிருந்ததாகக்கேள்விப்படினும் வட்டி இவ்வாறு குறைந்திருந்தது மேற்கண்ட கவனிக்கத்தக்கது. இதற்குக்காரணம் யாதாகுமென்று யோசித்தால் உபத்திரவங்கள் கிராமத்தாரைப் பாதிக்காமையேபோலும். அவ்வவ்விடத்து மகாஜனங்களும் வர்த்தகக்கூட்டங்களும் தத்தம் நன்மையைத் தாமே கவனித்தனர் என்பதேயாம். (42)

III மதக்கோட்பாடு.

சளுக்கியர் குலதேவதை

நாணயங்களின் வராக முத்திரையினின்றும், வராகக்கொடியினின்றும், சாசனங்களில் காணப்படும் வராகாவதார வணக்கத்திலிருந்தும் டாக்டர் பூலர் பிலீட் பார்னெட் (43) என்பவர்கள் சளுக்கியரசர்களுடைய குலதேவதை மகாவிஷ்ணுவே யென்று சொல்லிப்

---

39. Epi. Car. XI Dg. 140.
40. Cole Brooke's Essays Vol. II.

1 ஹாகா $=\frac{1}{4}$ பணம்.
$=\frac{1}{4}\times\frac{1}{4}$ திரம்பம்.
$=\frac{1}{4}\times\frac{1}{4}\times\frac{1}{16}$ நிஷ்கம்.
$=\frac{1}{256}$ நிஷ்கம்.
$=\frac{1}{256}\times\frac{20}{3}$ கத்யணம்.
$=\frac{20}{768}$ கத்யணம்.

41. 1 நிஷ்கம் $=4$ சுவர்ணம்
$=64$ மாஷம்
$=320$ குஞ்சம்
1 கத்யணம் $=48$ குஞ்சம்
1 நிஷ்கம் $=\frac{320}{48}=6\frac{2}{3}$ கத்யணம்
4 கத்யணங்களுக்கு 1 மாசவட்டி 1 ஹாகா
100 12 $\frac{300\times 20}{768}$ கத்யணம்
$=7\frac{13}{16}$ or சற்றேறக்குறை 8%

42. Bhandarkar's Early History of the Dekhan.
43. Epi. Ind. XIII 38.

போந்தனர். ஆனால் விக்கிரமாங்கதேவசரிதத்தில் குலதெய்வம் சிவபிரானென்று வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (44) சளுக்கியரசர்கள் பெரும்பாலும் சிவபக்தரேயாவர். ஆகவமல்லன் சிவபிரானைக் குறித்தே தவஞ்செய்து சிவப்பிரசாதமாக விக்கிரமாதித்தனைப்பெற்றான். சளுக்கியருடைய தானசாசனங்களிலும் சிவலிங்கம் மத்தியில் காணப்படுகிறது. (45) கோயில்களிலும் பிரம விஷ்ணுவுக்கு இடையில் மகாதேவன் விக்கிரகமே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மதங்களின் வேறுபாடுகள்

அக்காலத்தில் பலதெய்வங்களும் கொண்டாடப்பட்டு வந்தன. சிவலிங்கத்தையே ஜனங்கள் பூஜித்துவந்தனர். விக்கிரமாதித்தனுக்குப் பாட்டனான ஜயசிங்கன் பாண்டவர்களால் கட்டப்பட்ட பஞ்சலிங்கக் கோயிலைப்பழுதுபார்க்கக் கீர்த்திபெற்றசைவாசாரியாகிய லடுலீசுவர பண்டிதனுக்குத் தானங்கொடுத்தான். (46) மகா விஷ்ணுவுக்கும் பிரமனுக்கும் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. சிற்சில விடங்களில் ஜைன பௌத்த மதங்களும் ஆதரிக்கப்பட்டுவந்தன. வீர பணஞ்ச வகுப்பினர் ஜைனதேவதையான பத்மாவதிக்குத் தானங் கொடுத்தனர். (47) மண்டலீசுவரனான இலக்ஷ்மணனென்பவன் பெலுவோலாவில் அழிவடைந்திருந்த ஜைனஆலயங்களைப் பழுதுபார்த்தான். (48)பிரதான மந்திரியான ரூபபட்டையன் பள்ளிகோவில் ஒருபௌத்த விஹாரத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்து அதற்கும் தாராபகவதிக்கும் தானங்கள் கொடுத்தான். (49) இவைகளைத்தவிர பகவதி, பள்ளியப்பி, காளி, சக்தி, நாகம் முதலிய இதர தேவதைகளையும் சளுக்கியர் வணங்கி வந்தனர். (50)

---

44. விக். ச. II. 40. குலப்பிரபோ பால மிருகாங்கசேகரன்.
45. J. K. A. S.
46. Epi. car. VII. S. K. 246, 83, 126.
47. Ind. Ant. XIV.
48. Epi. car. VII. S. K. 136.
49. Epi. car. VII. S. K. 170.
50. Epi. car. VII. S. K. 98, 107, 323.
    Do. XI, Dg 128.
    Epi. Ind. III. 230.

அக்காலத்தில் வித்தியாசமின்றி பலமதங்களையும் ஒருவன் தழுவக் கூடும். ரூபபட்டையன் என்பான் கேசவன், லோகீசுவரன், பௌத்தன் முதலிய தேவதைகளுக்குத் தானங்கள்கொடுத்தான். (51) ஆகவமல்லன் தமக்கையாகிய அக்காதேவி ஜைன, பௌத்த, அநந்தருத்திர ஆசாரங்களியாவும் அனுசரித்துவந்தாள். (52) மண்டலேசுவரனான நாகவர்மன், ஜைன, விஷ்ணு, சிவகோயில்களைக்கட்டினன். (53) கொல்லாபுரத்து சிலாஹாரன் பெரிய குளமொன்றுவெட்டி அதைச் சுற்றிலும் பௌத்த, சிவ, அருகத விக்கிரகங்களை நாட்டி அவைகளுக் குச் சரிவரப் பூஜைநடப்பதற்குப் பூதானங்களும் செய்தான். (54) பலிநகரத்தில் பிரம விஷ்ணு சிவ ஜைன பௌத்த மதங்களெல்லாம் தங்கள் தங்களுடைய கோட்பாடுகளின்படி சண்டைசச்சரவின்றி வழங்கி வந்தன. (55)

மதவிரோதமில்லாமை

ஒருமதத்தைச் சார்ந்தவன் இதரமதத்தைத் தழுவுதலும் உண்டு. ஜயசிங்கன் தன்மனைவி சுகலேயின் போதனையால் சைவமதத்தைவிட்டு ஜைனனாயினன். ஹொய்சலபிட்டிதேவனென்பான் வைஷ்ணவ சமய குரவரான இராமாநுஜருடைய பிரசங்கங்களால் தானும் வைஷ்ணவ மதத்தைத்தழுவி விஷ்ணுவர்த்தனன் என்னும்பெயரையும் பூண்டான்.

இந்நூற்றாண்டில் பௌத்த மதம் ஒருவாறு க்ஷீணதசையிலிருந்த தென்றே சொல்லலாம். ஜைனமதமும் அத்தன்மையதே. திரிமூர்த்திகளின் ஆராதனை மட்டுமே மேலோங்கியிருந்தது. அவைகளிலும் முக்கியமாகச் சைவமே தலையெடுத்திருந்தது. ஆனால் அக்காலத்தில் உள்ளன்பு குறைந்து பலவேறுபட்ட போலியாசாரங்களே அதிகரித்துவிட்டபடியால் அச்சைவமும் ஒருவாறு சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருந்தது. இதுபற்றியே பின்னிட்டு பசவன் நாளில் லிங்காய மதம் ஏற்படலாயிற்று.

---

51. Epi. car. VII. S. K. 170.
52. Ind. Ant. XVIII. 271.
53. Ind. Ant. IV. 179.
54. J. B. K. A. S. XIII. 4.
55. Epi. car. VII. S. K. 100. VIII. Sb. 277.

ஆகவமல்லன் பலயாகங்களைச் செய்ததாகப் பில்ஹணர் கூறுகிறார்.

ஆசாரங்கள் அஹிச்சத்திரத்திலிருந்து தானகுண்டிக்குவந்த முப்பத்திரண்டாயிரம் பிராமணர்கள் அநேக அக்கினி ஹோத்திரம் செய்ததாகவும் பலநதிகளிலும் பஞ்சலிங்க தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம்செய்ததாகவும் விஸ்தாரமாகச் சாசனத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. வீடுகள்தோறும் தேவார்ச்சனை நடந்து வந்தது. சாலக்கிராமத்திற்கும் பூஜைசெய்தனர். உபவீதமானது யஜ்ஞம் செய்யும் வேளைமட்டுமேயன்றி எப்போதும் தரிக்கப்பட்டுவந்தது. அக்காலத்துத்துவிஜர்கள் பாரசீகரைப்போல பூணூலைஇடுப்பில்கட்டவில்லை. தற்காலத்துத் தென்தேசத்துப் பிராமணரைப்போல ஒரு புறமாகத்தோளின்மேல் தரியாமல் தாவடமாகவே போட்டுவந்தனர். (56)

தானங்கள் மதவிஷயமாக இராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும், வியாபாரக் கூட்டத்தாரும், மகாஜனசபையோரும், ஸ்திரீகளும், சந்நியாசிகளும் பலதானங்களைச் செய்தனர். சிலநிலங்கள் சர்வமான்யமாக விடப்பட்டன. இவற்றுக்கே, சர்வாப்யந்தரசித்தி யென்றும் பெயர். ஒருவனுக்கே கொடுத்த தானம் ஏகபோக்ய தானமெனப்படும். பலர் சேர்ந்து அனுபவித்தலாயின் கணபோக்ய தானம் எனப்படும். (57) ஒருவன் கொடுத்த தானத்தை அவன் சந்ததியார் நிறுத்திவிடுதல் சட்டப்படி கூடுமென்றாலும் பாவத்திற்கஞ்சி அவ்வாறு செய்வதில்லை.

கோயில்களின் அமைப்பு சளுக்கியர்கோயில்கள் வடஇந்தியாக்கோயில்களைப்போலகுவிந்தச் சிகரத்தையுடையனவாயும் தென்தேசத்துத் திராவிட கோயில்களைப்போல் படிப்படியாகவும் அடிபருத்து மேலே செல்லச்செல்லக் குறுகியிருந்தன. சளுக்கிய ராஜ்யம் வடஇந்தியாவுக்கும் தென் இந்தியாவுக்கும் மத்தியிலிருந்ததால் அந்நாட்டுக் கோயில்களின் அமைப்பும் வடஇந்தியா தென் இந்தியாவின் கோயில்களின் மாதிரிகளை ஒருவாறு தழுவியே இருந்தது. (58) ஆயினும் அவைகளுக்கு மாறாக சளுக்கிய கோயில்களில் மத்தியில் விசாலமான மண்டபங்கள் கல்ஜன்னல்களும்

---

56. விக்..ச.
57. Ind. Ant. XIX. 271.
58. Forgusson's History of Indian and Eastern architecture.

காணப்படும். சித்திரவேலை செய்வதற்கு ஏற்றதான ஒருவித சலவைக் கல்லால் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. (59) அக்காலத்துச் சித்திரவேலையும் அபூர்வமான வேலைப்பாடு உள்ளதென்றும் அதைச் சரிவர விவரிப்பதற்கு இயலாதென்றும் கர்னல் மெடோஸ் டெய்லர் சொல்லியிருக்கிறார். மைசூர் கன்னடதேசங்களிலும் துங்கபத்திரைக் கரையிலும் இவ்வித கட்டடங்களைக் காணலாம். இம்மாதிரி கட்டடம் ஆரம்பித்தது தார்வார்ஜில்லாவிலேயாம். உன்னத நிலைமையை அடைந்தது மைசூர் மாகாணத்திலேயாம். முக்கியமாக துவாரசமுத்திரம் அல்லது தேவபுரி (அதாவது தற்கால ஹளேபீட்) என்கிற இடத்திலுள்ள இரட்டைக்கோயிலே இம்மாதிரி அமைப்புக்கு அழியாச்சான்றாகும். (60)

IV. குடியியல்.

சளுக்கியநாட்டுக் குடிகள் ஆஜாநுபாகுவாய் நன்னடக்கையும் அமைதியுமுடையவர்கள். (61) உபகரித்தவரை உள்ளளவும் நினையுந் தன்மையர். ஆனால் விரோதிகளைத் தண்டிக்காமல் தப்பிப்போகவிடார். யாரேனும் அவருக்கு மானக்கேடுவிளைவித்தால் அதைத் தீர்க்கத் தங்கள் உயிரையும் விடத்துணிவர். 'பழியொடுவாழ்வதிற் சாவதுசாலநன்றென்று' போர்க்களத்திற்கு மீண்டும் அழைத்த ஆகவமல்லன் இதற்கு என்றும் அழியாச்சாக்ஷியாவன். (62) பிறருக்கு இடுக்கண் நேர்ந்துவிடுந்து, விரோதிகளாயிருந்தபோதிலும் சுயநலம் கருதாது அவருக்கு உதவிசெய்ய விரைந்துசெல்லுவர். போஜனிறந்த பிறகு மாளவதேசத்தரசனை ஜயசிங்கன் படைவரால் தாக்கப்பட்டுத் தன் நாட்டைவிட்டு ஓடும்படிநேரிட்டபோது விக்கிரமாதித்தன், தானும் தன் தந்தையுமாக, அவனுக்குதவிபுரிந்து இராஜ்யத்தை மீட்டுக் கொடுத்ததே இதற்கொரு மேற்கோளாகும். (63) மேலும் சளுக்கியர் எதிரிகளிடம் அஞ்சாதநெஞ்சினராய்த் தலைவணங்காத சுபாவமுடையவர்களாயிருந்தனர்.

---

59. Rae's Châlukyan architecture.
60. Monuments of Central India.
61. ஹ்வான்த்சாங்கின்குறிப்பு.
62. S. I. I. III.
63. இரண்டாம்பாகம் பார்க்க.

பெண்டிர்

குந்தளதேசத்து ஸ்திரீகள் பாதங்களில் சிலம்புகளும், இந்துவிரல்களிலும் மோதிரங்களும், கழுத்தில் ஒற்றைவட முத்துமாலையும் (ஏகாவணியும்) காதில் குண்டலங்களும் அணிந்திருந்தனர். குங்குமந்திமிர்ந்து மஞ்சனமாடி, சந்தனம்பூசி, நெற்றியில் கஸ்தூரிப்பொட்டிட்டு, கூந்தலுக்கு கிருஷ்ணாகரு என்னும் வாசனைத்தைலம் தடவி, கூந்தலின் ஒரு பகுதியைச் சுருள்சுருளாக நெற்றியின்மேல் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு, சிரசில் புஷ்பம் தரித்துப் பலவிதமாக அலங்கரித்துக்கொண்டார்கள். இடையில் பாவாடைபோன்ற கச்சமில்லாத ஒருஆடையும் அதன்மேல் ஒருவித கஞ்சுகமும் உடுத்திவந்தனர். (64)

அரசரின் போழுதுபோக்கு

அக்காலத்தரசர்கள் யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், ஆயுதப்பயிற்சி, மல்லயுத்தம், கோழிச்சண்டை, வேட்டைநாய்வளர்த்தல், பொழில் நீர் வலை செய்குன்று முதலிய விளையாடல், சங்கீதம், நாட்டியம் இவைகளில் விநோதமாகக் காலங்கழித்து வந்தனர். (65) ஈண்டு 'கலையினொடுங் கவிவாணர் கவியினொடு மிசையினொடுங் காதன்மாதர் முலையினொடு மனுநீதி முறையினொடு மறையினொடும்' குலோத்துங்க சோழன் பொழுதுபோக்கினதாகக் கலிங்கத்துப்பரணியில் (66) சொல்லியிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

அரசியரின் சிறப்பு

இராணிகளுக்கு அங்கபோகமாக மாகாணங்கள் விடப்பட்டன. அம்மாகாணங்களை பிரதிநிதிகளைக்கொண்டாவது அல்லது தாங்களேயாவது ஆண்டுவந்தனர். இவர்களில் உயர்ந்த அரசிக்கு அக்ரமஹிஷி பட்டராணி அல்லது பேரரசி என்றுபெயர். ஆகவமல்லன்பட்டமங்கையர் மயிலாலதேவி, ஹொய்சலதேவி யென்பார். (67) விக்கிரமாதித்தன்பட்டராணிகள் சந்திரலேகா இலக்ஷ்மாதேவி என்பவர். (68) இலக்ஷ்மாதேவி அரசனுக்குச்சமானமாகத் தானும் அதிகாரம் செலுத்திவந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சோழரிடத்திலும் இதைக் காணலாம்.

---

64. விக். ச.
65. அபிலஷிதார்த்தசிந்தாமணி.
66. X. அவதாரம்-46.
67. Epi. car. VII. Hl. 1.
68. Bom. Gaz. IV-438.

'சென்னி யானையுடன் தன்னானை நடத்தும் உரிமைத் தியாகவல்லி' என்னும் கலிங்கத்துப்பரணி வாக்கையும். (69) நோக்குக. ஒருதண்ட நாயகன் சந்தலதேவியின் மதயானை எனப்பேர்பெற்றான். (70) இது அவர்களுக்குப் போரிலிருந்த விருப்பத்தை நன்கு விளக்குகிறது.

இராணிகளும் உயர்குலத்து ஸ்திரீகளும் தக்கம் கணவரோடு வேட்டைக்கும் போர்க்களத்திற்கும் செல்லுவதுண்டு. ஜயசிங்கன் சகோதரியும் ஆகவமல்லன் அத்தையுமான அர்காதேவி கிசுக்காடு எழுபதைத் ஆண்டு வந்தனள். கலகத்தையடக்க கொக்காஜ் என்னும் கோட்டையை அவள் முற்றுகை போட்டாள். (71) கெல்ட் ஜாதியைச்சேர்ந்த போயடிசியாவைப்போலவும் ஸ்பெயின்தேசத்து ஸாரகோஸாவைப்போலவும் அவள் போர்த்திறம் நன்குவாய்ந்தவள். சண்டையில் பைரவியென்றும் குணக்கடல் என்றும் சொல்தவறாதவள் (ஏகவாக்கி) என்றும் அவள் சாசனத்தில் (72) கூறப்பட்டிருக்கிறாள். சோழநாட்டிலும் இவ்வழக்கம் உண்டு என்பது 'பிடியின்மேல்வருபிடிக் குலமநேகமெனவேபெய்வளைக்கைமடமாதர்பிடிமீதின்வரவே' என்ற கலிங்கத்துப்பரணி வாக்கியத்தால் தெரியவருகிறது. (73) அக்காலத்து ஸ்திரீகள் ஆடல் பாடல் சித்திரம்வரைதல் முதலியவைகளில் நன்றாகத் தேர்ச்சியடைந்திருந்தனர். பிராகிருதபாஷை பயின்றதோடு சிலர் சமஸ்கிருதமும் பேசவல்லராயிருந்தனர். காஸ்மீரதேசத்தரசன் கீழ் ஓர் ஸ்திரீ இராஜ்யமே யிருந்ததாகவும் கேள்வியுறுகிறோம். (74) ஆகையால் அக்காலத்துப் பெண்டிருக்குப் படிப்பும் சுவதந்திரமும் போர்த்திறமையும் குணமும்பொருந்தியிருந்தனவாகத் தோன்றுகிறது.

---

69. X. அவதாரம் 55.
70. Epi. Rep. 1916.
71. Bom. Gaz. IV. 435.
72. Ind. Ant. XVIII-271.
73. X. அவதாரம் 56.
74. விக். ச.

ஜீவகாருண்யம்

அக்காலத்தில் ஜீவகாருண்யம் விசேஷித்திருந்ததென்று சொல்லலாம். ஓடிக்களைத்த குதிரைகளுக்கும் மதிரா என்னும் ஒருவித மது கொடுக்கப்பட்டது. சண்டைக்குச் செல்லும்போது அவைகளுக்கும் கவசம் போடுவதுண்டு. (75)

உத்சவாதிகள்

வேனிற்காலத்தில் ஆடவரும் மகளிரும் இளையரும் முதியோருமாகப் பலரும் சேர்ந்து பாடல்பாடிக்களித்து டோலோத்சவம் என்னும் ஊஞ்சல் திருவிழாவைக் கொண்டாடினார்கள். (76) இவ்வுற்சவமானது இப்போதுகூட கஞ்சம் விசாகபட்டணம் ஜில்லாக்களில் நடந்தேறி வருகிறதென்று கேள்வியுறுகிறோம். பிரமனுக்குப் பிரீதியாக செடில் குத்தும் திருவிழா ஒன்று நடைபெற்றுவந்ததாக சாசனத்தில் (77) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இத்திருவிழாவில் ஒருவன் முதுகில் செடில் என்கிற ஒருகொக்கியினால்குத்தி அவனைமாட்டிச் சுழற்றுவது வழக்கம்.

கல்விமேம்பாடு

சகல சாஸ்திரங்களும் அந்நாளில் பாடசாலைகளில் அப்பியசிக்கப்பட்டு வந்தன. பேகூர் அக்கிரகாரத்திலிருந்த 1300 பிராமணர்கள் சாங்கோபாங்கமாக நான்கு வேதங்களையும் நியாயவைசேஷிகமீமாம்சலோகாயத பௌத்த ஆகமங்களையும் சகல சாஸ்திரங்களையும் பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளையும் புராணங்களையும் காவியங்களையும் அவைகளின் வியாக்கியானங்களோடு கற்றுத்தேர்ந்தவரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.(78) ஷிகார்பூர் சாசனத்தில் (79) லகுல சமயத்தை ஸ்தாபித்த லகுலீசுவரப்

---

75. விக். ச.
76. விக். ச.
77. Epi. car. VII. S. K. 246.
78. Epi. car. VII. S. K. 16.
79. Epi. car. VII. S. K. 126.

பண்டிதரைப்பற்றி விசேஷித்துக் காணப்படுகிறது. வாதத்தில் எதிரிட்டவருடைய மண்டையைப் பிளப்பதில் சிங்கமென்றும், பௌத்த சாகரத்திற்குக் காலாக்கினி யென்றும் லோகாயத சாங்கிய அத்வைத மதத்தினருக்கு அத்தியந்த சத்துருவென்றும் இவன் புகழப்பட்டிருக்கிறான். மல்லிதேவன் அல்லது மல்லிகார்ஜுனனெனப்பட்ட சோமேசுவரபண்டிதர் தாரணசார்வ பௌமரென்றும் (ஞாபகசக்தியில் இணையற்றவரென்றும்) ஆசுபட்டுகவி என்றும், ஆயிரக்கணக்கான கதைகளை ஒருமுறை கேட்டமாத்திரத்திலேயே திருப்பிச்சொல்லும்படியான அவதானியென்றும் ஆசுகவியென்றும், கணிதசாஸ்திர நிபுணர் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார். (80) இவ்வாறே, ஆகவமல்லன் சோமேசுவரன் விக்கிரமாதித்தன் ஆகிய மூவரசர் காலத்திலும் சேனாபதியும் சந்திவிக்கிரகியுமாயிருந்து அவர்களுக்குப் பரம ஆப்தனுமாயிருந்த ரவிதேவனென்பவன் நியாய வியாகரண சாஸ்திரபாரங்கதனென்றும் சங்கீதத்தில் இணையற்றவனென்றும் புகழ்ந்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். (81) மேலேகண்ட உதாரணங்களால் அக்காலத்தில் கல்வியதிகரித்து உன்னத நிலையிலிருந்ததென்பது நன்கு விளங்கும். தர்மசாஸ்திரங்கள் பலவிடங்களிலும் சிதறி ஒன்றுக்கொன்று ஒருவாறு முரண்பட்டுமிருந்தனவாகையால், அவற்றை ஒருங்கு சேர்த்து ஒழுங்குபடுத்த இக்காலத்திற்றான் முதலில் முயன்றார்கள். ஸ்மிருதிகளுக்கு வியாக்யானமாக பல நிபந்தனைகள் எழுதப்பட்டன. அவைகளில் முக்கியமானது விஞ்ஞானேசுவரருடைய மிதாக்ஷரமேயாம். இது மகாரிஷியாகிய யாஜ்ஞவல்கியருடைய ஸ்மிருதியின் வியாக்கியானமே. இது தொடர்ச்சியாகவே பின் நூற்றாண்டுகளில் ஹேமாத்திரி சாயணர் என்பவர்களும் தருமசாஸ்திரத்தை ஒழுங்குபடுத்தினர்.

(ஐந்தாம்பாகம் முற்றிற்று.)

அ. வா. வெங்கடராமய்யர், M.A., L.T.,

இராஜாங்ககலாசாலைச் சரித்திரபோதகாசிரியர்,

கும்பகோணம்.

---

80. Epi. car. VII. S. K. 98, 99.

81. Epi. Ind. XII-287 ஏவூர்சாசனம்.

ஸ்ரீ:

விண்டேர்ச்செழியன்.

இவ்வரசன் இடைச்சங்கத்தை நிறுவிய பாண்டியர்களுள் முதன்மையானவன் என்று களவியலுரை முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. இவன்பெயர் வெண்டோச் செழியன் எனவும் வெண்டேர்ச்செழியன் எனவும் வழங்கப்பெற்று வருகின்றது. இங்ஙனம் வழங்கும் பெயர்களுக்குக் காரணங்கள் இருப்பனவாகத் தோன்றவில்லை. இப்பெயரின் உண்மையுருவம் விண்டேர்ச் செழியன் என்று இருப்பின் காரணமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. அக்காரணம்தான் விண்ணிலியங்கும் தேரையுடையவன் என்பதாம். இக்காரணத்தின் வரலாற்றை அடியார்க்கு நல்லார் விளக்கியிருக்கின்றார். அது:

"இனித் தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற்கேட்ட மாணாக்கர் பன்னிருவருட் சிகண்டி யென்னும் அருந்தவமுனி இடைச்சங்கத்து அநாகுலன் என்னும் தெய்வபாண்டியன் தேரோடுவிசும்பு செல்வோன் திலோத்தமை யென்னும் தெய்வமகளைக்கண்டு தேரிற் கூடினவிடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் சரியாநிற்கத்தோன்றினமையிற் சாரகுமாரன் என அப்பெயர்பெற்ற குமரன் இசையறிதற்குச் செய்த இசை நுணுக்கம்." என்பதாம்.

இதில் அநாகுலன் என்னும் பாண்டியன் ஒருவன் தேரோடு விசும்பு செல்வோன் என்று கூறப்படுதலால், அது, விண்ணில் தேருடன் சரிப்பவன் என்று விண்டேர்ச் செழியன் என்னும் பெயரின் காரணத்தை விளக்குகின்றது. ஆதலால் அப்பெயரின் உண்மையுருவம் விண்டேர்ச்செழியன் என்பதாம்.

தமிழ்ச்சங்கத்துமாணவன்

சு. ஸ்ரீநிவாஸன்.

அவையல்கிளவி.

அவையல்கிளவியாவது நல்லோர்சவையிற் சொல்வதற்குத் தகுதியல்லாத இழிசொல். அவை - சவை, அல் - அல்லாத, கிளவி - சொல். இடக்கர், சூகனம் என்பன இதன் பரியாயம். இதனை வடநூலார் அசப்பியம் என்பர். அசப்பியம் - சபையிற்சொல்லத்தகாதது. அ - அன்மை, சப்பியம் - சபைக்குரியது. ச்பா+யம்=சப்பியம். சபா - சவை, யம் - ஒருதத்திதவிகுதி. அவையல்கிளவிகள் கூற வேண்டுங்கால் அவ்வாய்பாடுமறைத்து வேறுவாய்பாட்டாற் கூறப்படும். தொல்காப்பியரும் "அவையல்கிளவி மறைத்தனர்கிளத்தல்" என்பர். அதனுரைகாரராகிய சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் அவையல்கிளவிகளை மறைத்து வேறு வாய்பாடுகொண்டு உதாரணங் காட்டினர். அவை "ஆன்முன்வருமீகாரபகரம்" "கண்கழீஇவருதும்" "கான்மேனீர்பெய்துவருதும்" "கருமுகமந்தி" "செம்பினேற்றை" "புலிநின்றிறந்த நீரல்லீரத்து" என்பன. நன்னூலார் "இடக்கரடக்கல்" என்பர். நச்சினார்க்கினியர் சீவகசிந்தாமணியுரையிலுஞ் சிலசில காட்டுவர். "குறும்புழை," "முடிப்பது" முதலியன. வேறுஞ்சிலர் தத்தமுரைகளிற் சிலசில காட்டினர். இங்ஙனங்கூறிய பண்டைச்சான்றோர்கூற்றுக்கொண்டன்றிப் புதுவதாய் ஒன்றை அசப்பியம் என்றல் பொருந்துவதன்று.

இங்ஙனமாகவும் ஆங்கிலப்பயிற்சியுடைய நம் மாணவகர் சிலர் தம்மனம்போனவாறே அசப்பியங்கள் என்று பலசொற்களை நிச்சயிக்கின்றனர். முலையின் பெயர்கள் அசப்பியமாம்! மாதராடவரைக்குறிக்கும் அறிகுறிப்பெயர்களும் அசப்பியமாம்! தொடையின்பெயர்களும் அசப்பியமாம்! இடையின்பெயர்களும் அசப்பியங்களாம்! நன்னூலில்வரும் புணரியல், புணர்ச்சி என்பனவும் அசப்பியமாம். அங்க

சங்கம், மைத்துனம் என்பனவும் அசப்பியமாம்! நன்று! நன்று! இவைகளை அசப்பியம் என்ற அறிஞர் யாவர்? இவைகள் சங்கச்சான்றோர் நூல்களிலே வரவில்லையா? மற்றைச் சான்றோர் நூல்களில் வரவில்லையா? இந்த நூலாசிரியர்களுக்கெல்லாம் அசப்பியம் புலப்படாதா? இவரெல்லாம் அங்கீகரித்த சொற்களை அசப்பியம் என்றற்கு நம் மாணவகர் யாவர்? தமிழ்நூல்களிலே பயிற்சியுடையரா? இவைகளும் வேறே! அசப்பியமும் வேறே! என்பதை இவரறியாதது என்னையோ? அசப்பியங்கள் எனப்படுவன முன்னர்க் கூறிய பொருள்களுக்குப் பெயர்களாக இழிசனர் இட்டு வழங்கும் சில கிராமியச் சொற்களாம். அச்சொற்கள் கள்ளுண்போர், புலையர் முதலிய இழிசனர் வாயினின்றே பெரிதும் வெளிவரும். சான்றோர் நூல்களிலும் வாரா! வாய்களிலும் வாரா!

நாவலரவர்களுடைய சைவவினாவிடை முதலிய நூல்களிலும் அசப்பியச்சொற்கள் வரக்கண்டாம் என்றாரும் உளர். அவர்க்கு உண்மை அறிவித்தல் அரிது. அவரை நோக்கி மெய்தானா? அச்சொற்கள் யாவை? என்றபோது, "மைத்துனம்" "குதம்" என்பன என்று கூறி வேறும் உண்டு என்று மெல்லக் கூறினார். வேறொருவர் நிகண்டிலேயுள்ள பெயர்களுள்ளும் அசப்பியம் வருகின்றது என்றார். வேறொருவர் பெண் பெயர்களுள்ளும் அசப்பியம் வருகின்றது என்றார். இவரெல்லாம் அறிஞரை வினாவி அறிதல் நன்று.

சங்கச்சான்றோர் நூல்களாகிய கலித்தொகை, குறுந்தொகை முதலிய பழந்தமிழ்நூல்களைப் பரிசோதித்துப் பிரகடனஞ் செய்தோருள்ளுஞ் சிலர் அவையல்கிளவிகளல்லாத சிலவற்றை அவையல்கிளவி எனத் திரித்துணர்ந்து மனம்போனவாறே மாற்றினர். ஒருவர் இடக்கர்ச்சொல்லாகிய குஃறொடரன்மொழி இந்நூலகத்து ஒன்பதிடத்து வந்திருந்தமையின்; அவற்றை அறவொழித்துச் சொற்குறைவு தோன்றுவாறு ஏற்றவற்றைச் சேர்த்து" என்றார். பொய்யடிமையில்லாத

புலவர்கள் நூலிலே அவையல்கிளவிகளும் வருமா? குழூஉக்குறி என்பது எது? அதில் பலவகையுண்டா?

புலவர்கள் நூலிலே அவையல்கிளவிகளும் வருமா? குஃறொடரன் மொழி என்றது எதனை? அன்மொழியில் வகையுமுண்டா?

இப்பொழுதைப் பாட புத்தகங்கள் எழுதுவோருள்ளுஞ் சிலர் இலக்கிய இலக்கணங்களுக்கு இயைபில்லாத சொற்களைப் பிரயோகிக்கின்றனர். வேறு புத்தகங்கள் எழுதுவோருள்ளுஞ் சிலர் அங்ஙனஞ் செய்கின்றனர். செய்யுள் செய்வோருள்ளுஞ் சிலர் அங்ஙனஞ் செய்கின்றனர். அவை கற்றோர் சபைக்கு உரியனவாகுமா? சில காட்டுதும்.

1. ஆயித்தம், தள்ளுபிடி, ஔவுடதம், நடவடிக்கை, பிடிவாதம், கோரிக்கை, கி, பி, இடைஞர், ஈழை. பிரகட்சணம், நிறுத்தம், பயிர்ச்சி, பிடித்தம், கி, மு.

2. பெயற்சொல், அடிப்பியன்மின், தீமை—தொழிற்பெயர், உபாத்தியாயனி, மைல், மாகாணம்.

3. "பூதமைந்தும் பொறியுமடங்குற" "தந்தைதாய்பேண்" "குடிவகைபாவித்தல்" "இடைநிலை—மயக்கம். "ஆறுந்நிகதி" "மாமேவு கமகிருட்டி மாட்சியினன்" "சிவாககளல்வெண்பலி"

4. பிரமஸ்ரீ சுப்புக்குருக்கள். வேளாளஸ்ரீ முருகேசு அவர்கள், ஸ்ரீ சிதம்பரநாதனவர்கள், இரெங்கசாமி, காசிநாதனவர்கள் ஸ்ரீ மார்க்கண்டு, சீனிவாசகம்.

5. பிரகஸ்பதி, கிங்கிரர். கிரகப்பிரவேசம், பஞ்சீகரணம். சிரார்த்தம், ஈஸ்வரன், அதர்வத், பூர்வீகம், பிரகதாரணியம், விஸ்வாமித்திரர், இசமுத்திர, இந்திரனும், இந்திரையும், உபநியாசம், இலிகிதர்,

6. வாழைக்குட்டி, வாழைமரம், இந்துபாலபாடம், பரததேசம், காரைநகர், தாய்மொழியாகிய தமிழ், ஆணுவாத்தி, பெண்ணுவாத்தி, பெண்புலவர், பெண்கல்வி, ஆண்கல்வி, ஐக்கியபோதனை.

7. "வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கை" "நித்திரைபண்ணிக்கொண்டிருந்தான்" "குடிதண்ணீர்".

8. திராணி, முஸ்திப்பு, தயார், திட்டவட்டம், உச்சிதம்.

இவையெல்லாம் இலக்கிய இலக்கணங்களை நன்கு கற்ற, தக்கோர் வசிக்கும் சவைக்கு உரியனவாகுமா? இவையெல்லாங்கலந்து வருவது நற்றமிழ் எனப்படுமா?

அங்கிலமொழியும், அங்கிலநடையும் இடையிடை விரவவிட்டுப் புத்தகபத்திரங்கள் எழுதுவோர் சிலர், தமிழ்மொழியிற் பிறமொழி விரவிவருதல் இக்காலத்திற்கேற்ற வழக்காறு என்றும், தமிழ்மொழியில் வேண்டுஞ் சொற்கள் இல்லை என்றுங் கூறுவர். இவ்வழக்குக் கொள்ளத்தக்கதா? பிறமொழி விரவாது தமிழ்வாக்கியம் எழுதுதல் கூடாதா? பண்டைநூலுரைகாரர் தனித்தமிழாக நூலுரைகள் செய்யவில்லையா? அவர்கள் நூலுரைகள் செய்யுமுன் நிகண்டு நூல்களையும் பற்பல இலக்கிய இலக்கண நூல்களையும் படித்திருக்கவில்லையா? அவர்கட்கும் சொன்முட்டுண்டா? பிறமொழிகளுள்ளே நன்கு பயின்று தமிழ் எனத்தக்க சிலமொழிகள் சீவகசிந்தாமணி முதலிய நூல்களிலே வருவதுண்டு. அவையெல்லாம் பெரியோர் வழக்குடையன. பெரியோர்வழக்காய் வருவதும் பிறநாட்டுப் பொருள்பற்றி வருவதும் விலக்கல்ல. இப்போது இங்குள்ளார் சிலர் உண்டவர் என்பதை உண்ணப்பட்டவர் எனவும், வித்தியாசாலை தாபிக்கப்பட்டது என்பதை வித்தியாசாலை திறக்கப்பட்டது எனவும், கட்டப்பட்டது என்பதைக் கட்டப்பெற்றது எனவும், எல்லீரும் வாருங்கள் என்பதை எல்லாரும் வாருங்கள் எனவும் வழங்குவர். இவை பழையன வாகுமா? நிகண்டு நூல்களையும், இலக்கிய இலக்கணங்களையும், பிறவற்றையும் நன்கு கற்றோர்களுடைய நூலுரைகளை அடிக்கடி படித்துப் பழகுதல் நல்லதேயாம்.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

உ

சிவமயம்.

பெரியபுராணவாராய்ச்சி.

"பாலாறு வளஞ்சுரந்து நல்கமல்கும் பாலைவிரி மணங்கமழ்பூஞ் சோலைதோறுங், காலாறு கோலியிசை பாடநீடு களிமயில்நின் றாடு மியற் றொண்டை நாட்டைத்" தமது சனனநாடாகக்கொண்ட சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டர்புராணம் என்னும் பெரியபுராணம் ஈண்டு ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. கலகமிடுமமண்முரட்டுக்கையர்பொய்யேகட்டிநடத்திய சிந்தாமணியைக் கேட்டு" மெய்யென நம்பி மதிமயங்கிய வளவனது போதத்தை நீக்க எழுந்தது இப்புராணமென்பது பலருமறிவர். நமது தொண்டர் சீர் பரவ நாம் மகிழ்ந்து "உலக" மென்று நம் வாக்கினால் அடியெடுத் துரைத்திட நூல்செய்த சேவைகாவலரது நூலுக்கா குற்றம்பாரிக்கப் புகுந்தது. அன்றன்று, கல்வியிற் பெரியராய கம்பர் தன்காலத்தேயே இதுவும் யான்பாடிய இராமாயணம்போற்றானிருக்கிறதுஎன்றார்என்று கன்னபரம்பரைச்செய்தி நடந்துவருமாயின் சற்றேறக்குறைய சம காலத்தியரது நூலைப்பற்றியுஞ் சொல்வானேன். இப்பொழுது ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதற்குக் காரணம் யாது எனின், இதுவரை பெரியபுராணத்தை நால்வர் அச்சிட்டிருக்கின்ற னர். அப்பதிப்புக்கள் வருமாறு:—

1. திருமயிலை சுப்பராய ஞானியார் - பிரமோதூத வருடம்
2. சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை - பிரமாதி வருடம்
3. சென்னை பக்தஜனசபையார் - விஜய ஜய வருடம்.
4. யாழ்ப்பாணம் சதாசிவபிள்ளை - ஹேவிளம்பி வருடம்

4-வது கூறியதுதான் நாவலர்பதிப்பென்பது. இது இப்போது ஐந் தாவது முறையும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும், இவைகளுள் பாடற்றொகை ஒன்றினைக்காட்டிலும் ஒன்று விருத்தியடைந்திருக் கிறதேயன்றி குறைவுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. சேக்கிழார் சுவாமிகள் புராணமியற்றிய நமது உமாபதிசிவமோ,

"காண்டமிரண்டாவகுத்துக்கதைப்பரப்பைத்தொகுத்துக்
கருதரியசருக்கங்கள் பதின்மூன்று நிலையிட்
டண்டுரைத்த புராணத்திற் றிருவிருத்த நாலா
யிரத்திருநூற் றெழுபத்து மூன்றாக வமைத்துச்

சேண்டகைய திருத்தொண்டர் புராணமெனப் புராணத்
திருமுறைக்குத் திருநாமஞ் சீர்மைபெற வமைத்திட்
டாண்டலகை.ம பெறவெழுதி மைக்காப்புச் சாத்தி
யழகுபெறக் கவளிகையு மமைத்தநில்வைத்ததன்பின்" (43)

என்றதனல் இப் பெரியபுராணம் 4253 திருவிருத்தங்களே யமைந்திருக்கவேண்டியதென்றுபிற்று. இப்பொழுது அச்சிடப்பட்ட நான்கு பிரதிகளிலுமோ,

ஞானியார் பிரதியின் கடைசிப்பாடற்றொகை	4299
இராமலிங்கபிள்ளை	4306
பக்தஜனசபை, நாவலர் பதிப்புக்கள்	4286

இவ்வாறு அதிகமாகப் பாக்களை அச்சிட்டிருப்பினும் முற்கூறிய சேக்கிழார் சுவாமிகளது புராணத்தையும் அச்சிடாது விடவுமில்லை. ஆகையால், இதனுண்மை யாராயவேண்டியது அவசியமென யாவரும் ஒப்புவார்களென்பது திண்ணமாகலின் அங்ஙனம் செய்ய முற்பட்டதற்கு மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்.

இந் நான்குபதிப்புகளுக்குள் 3 வித் வித்தியாசங்களிருப்பதாகத் தெரிவதால் முன்னர் அவற்றை யாராய்வாம். திருமயிலை சுப்பராய ஞானியார் பதிப்பில் திருநகரச்சிறப்பு இறுதியில் பாடற்றொகை 135 இருக்கவேண்டியதற்குப் பதிலாக 145 என்றிருக்கிறது. இவ்விதமே பாடற்றொகைகள் புராண முழுதும் பிசகிக் காணப்படுகிறதேயொழிய தொகை 4281 பாடல்கள்தானிருக்கின்றன. நாவலர் பதிப்பித்துள்ள 4286-க்கு இதனில் 5 பாடல்கள் குறைவதற்குக்காரணம் கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்தில் 157-வது திருவிருத்தமுதல் 5 திருவிருத்தங்களை நீக்கி யச்சிட்டிருப்பதேயாம். சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை பதிப்பிலும் இதேமாதிரி பிழைகள் காணப்படுகின்றனவாயினும் கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தில் வன்னிபாடலென சுப்பராயஞானியார் ஒதுக்கிய 5 பாடல்களும் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக 4 பதிப்புக்களில் சுப்பராயஞானியார் பதிப்பு ஒன்று நீங்கலாக, மற்றையபதிப்புக்களான சிதம்பரம் ராமலிங்கம்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம் சதாசிவபிள்ளை, சென்னை ரூளை பக்தஜனசபையார் இவர்கள் பதிப்புக்களிலெல்லாம் ஒரேவிதமாகத்தானிருக்கின்றனவென்பதும், ஞானியார் பதிப்பும் ஒத்தேவருகின்றதென்பதும் விளங்கும். ஆகையால் இதனை விட்டு பெற்றான்சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீக்கைசெய்யக் கட்டளை பெற்ற உமாபதிசிவம் கூறியபடி 4253 பாடல்களைப்பற்றியாராய்வாம்,

கோற்றவன்குடிப்பெரியார் கூறியதைப் பின்னோராவது முன்னோராவது எடுத்தாண்டிருக்கின்றனராவென்று ஆராய்வோமாயின், இக்காலத்துப் புலவர்பெருந்தகையாய், இதுவரை யாவராலும் பாடப்பட்டதாக அறியப்படாத எண்ணிக்கையுடைய பாடல்களேயியற்றிய மகாவித்வான் மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் தாம்பாடிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழிலே,

காரெகாண்டசோலைசூழாரூராசேரனநக்கனம்பியாரூர்முக்
காலமரக்காலாகமுடிவுசெய்தருண்மாக்கவித்திசையின்வீற்றிருக்கு
மேர்கொண்டதில்லைமூவாயிரர்முன்வழுவருமொழுவருந் தழுவருமெம
திதையந்தழால்கொண்டுறைந்திடச்செய்தவரையெப்போதுமேத்தெடுப்பாம்
பார்கொண்டதொண்டர்வரலாறுசொல்புராணமம்பலவரருளாலமைந்த
படிதெரித்திடவுலகெலாமெனுஞ்சுருதிநாப்பண்ணுமீற்றும்பொருந்திப்
பேர்கொண்டசைவபரிபாடையறிவரியசம்பிரதாயமுதலியாவும்
பிறங்கத்தெரித்தெம்மையாண்டகுன்றத்தூர்ப்பிரானேப்புரக்கவென்றே

என்று நூன்முதலிலேயே கூறியுள்ளார்கள். இவ்வாறு பெரியபுராணத்தே உலகெலாம் என்பது ஆதியில் இருப்பதுபோல இடையிலும் இருக்கின்றதா என்று கவனித்து வருவோமாயின் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தே,

சோதிமுத்தின்சிவிகைசூழ்வந்துபார்
மீதுதாழ்ந்துவெண்ணீற்றொளிபோற்றிநின்
றாதியாரருளாதலிலஞ்செழுத்
தோதியேறினருய்யவுலகெலாம் (உ௧௬)

என்று காணப்படுகிறது. இறுதியில்,

என்றுமின்பம்பெருகுமியல்பினு
லொன்றுகாதலினுள்ளமுமோங்கிட
மன்றுளாரடியாரவர்வான்புகழ்
நின்றதெங்குநிலவியுலகெலாம்

என்று காணப்படுகிறது. இவை மூன்றும் கலிவிருத்தமே.

இனி திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளது புராணத்திலுள்ள 216 பாடலே நடுப்பாடலாகக் கொண்டால் இதற்குமுன் 2126-ம் இப்பாடலுக்குப்பின் 2126-ம் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

புராணத்தின் பெயர்.	சுப்பராய ஞானியார்.	ராமலிங்கப் பிள்ளை.	சென்னைபக்த ஜனசபையும் நாவலர்பதிப்பும்.
கடவுள்வாழ்த்து (பாயிரம்)	10	10	10
திருமலைச்சிறப்பு	40	40	40

புராணத்தின் பெயர்கள்.	சுப்பராய ஞானியார்.	ராமலிங்கம் பிள்ளை	சென்னை பக்த ஜனசபையும் நாவலர்பதிப்பும்.	
திருநாட்டுச்சிறப்பு	35	35	35	
திருநகரச்சிறப்பு	50	50	50	
திருக்கூட்டச்சிறப்பு	11	11	11	
தடுத்தாட்கொண்டபுரா	203	203	203	
தில்லைவாழந்தணர்புராணம்	10	10	10	
திருநீலகண்டநாயனார்	44	44	44	
இயற்பகைநாயனார்	36	36	36	
இளையான்குடிமாறநாயனார்	27	27	27	
மெய்ப்பொருணாயனார்	24	24	24	
விறன்மிண்டநாயனார்	11	11	11	
அமர்நீதிநாயனார்	40	49	49	
எறிபத்தநாயனார்	57	57	57	
ஏனாதிநாயனார்	42	42	42	
கண்ணப்பநாயனார்	181*	186	186	
*குங்கலியக்கலயநாயனார்	35	35	35	*151 முதல்
மானக்கஞ்சாரர்	37	37	37	161 இல்லை
அரிவாட்டாயர்	23	23	23	
ஆனாயர்	42	42	42	
மூர்த்தியார்	49	49	49	
முருகர்	14	14	14	
உருத்திரபசுபதி	10	10	10	
திருநாளைப்போவார்	37	37	37	
திருக்குறிப்புத்தொண்டர்	128	128	128	
சண்டேசநாயனார்	60	60	60	
திருநாவுக்கரசுநாயனார்	429	429	429	
குலச்சிறைநாயனார்	11	11	11	
பெருமிழலைக்குறும்பநாய	11	11	11	
காரைக்காலம்மையார்	66	67*	66	*2-வது பாட்டு
அப்பூதியடிகள்	45	45	45	அதிகம்.
திருநீலநக்க	38	38	38	
நமிநந்தியடிகள்	33	33	33	
திருஞானசம்பந்தசுவாமி	215	215	215	
ஆக.	2113	2119	2118.	

இவைகளுள் கண்ணப்பநாயனார் புராணத்திலுள்ள 5 பாடல்களையும், காரைக்காலம்மையார் புராணத்தின் அதிகம்பாட்டொன்றையும்

நீக்குவோமாயின் எல்லாப் பதிப்புக்களிலும் 2113 செய்யுட்களே முற் பகுதியில் காணப்படும். இவற்றிலும் ஒவ்வொரு சருக்கத்திலும் ஈற் றில் காப்புப்பாடல் ஒன்று காணப்படுகிறது. அமர்நீதிநாயனார்புராணம் ஈற்றிலே,

மலர்மிசை யயனு மாலுங் காணுதற் கரியவள்ளல்
பலர்புகழ் வெண்ணெய் நல்லூ ராவணப் பழமை காட்டி
உலகுய்ய வாண்டு கொள்ளப் பெற்றவர் பாத முன்னித்
தலைமிசை வைத்து வாழுந் தலைமைநந் தலைமை யாகும்.

தீதுகொள் வினைக்கு வாரோஞ் செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மைக்
காதுகொள் குலைழைகள் வீசுங் கதிர்நில விருள்கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை யிருகாற் செல்லத்
தூதுகொள்பவராநம்மைத்தொழும்புகொண்டுரிமைகொள்வார்.

நேச நிறைந்த வுள்ளத்தா னீலநிறைந்த மணி கண்டத்
தீச னடியார் பெருமையினை யெல்லா வுயிருந் தொழ வெடுத்துத்
தேசமுய்யத்திருத்தொண்டத்தொகைமுன்பணித்ததிருவாளன்
வாச மலர்மென் கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

நாட்டாரறிய முன்னாளி னன்னாளிறந்த வைம்படையின்
பூட்டார்மார்பிற்சிறியமறைப்புதல்வன்றன்னைப்புக்கொளியூர்த்
தாட்டா மரைநீர் மடுவின்கட் டனிமாமுதலை வாய்நின்று
மீட்டார் கழலே நினைவாரை மீளாவழியின் மீட்பனவே.

என்று தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம், இலைமலிந்த சருக்கம், மும்மையா லுலகாண்டசருக்கம், திருநின்ற சருக்கங்களின் இறுதியிலே காணப் படும் நான்கு செய்யுட்களும் ஏடுகளிலே எண்ணிக்கையிடப்படவில்லை. அச்சுப்பிரதிகளிலே மாத்திரம் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது; ஆயினும் இவை தோத்திரப்பாடல்களாகையான் ஏடுகளில் காணப்படுவது போலக் கணக்கிடுதற்குரியனவாகா. அன்றியும், ஒவ்வொரு புராண இறுதியிலும் அடுத்தது இன்னபுராணமென்று கூற, இத்தோத்திரப் பாடல்கூறும்போது அங்ஙனம் அடுத்தபுராணமிதுவென்று கூறுதலை யும் கவனிக்க. இவைகளையும் நீக்குவோமாயின் (2113—4=2109) செய்யுட்களே காணப்படுகின்றன.

பழைய கையெழுத்துப்பிரதிகளிலும் இவ்வாறு இருக்கின் றனவோ என்று ஆராய்வான்புக்கு ஒருபத்துப்பிரதிகள் பார்த்து ஒப் பிட்டபோது எங்களதுபரம்பரை ஏட்டில்மாத்திரம் தடுத்தாட்கொண்ட

புராணத்திலே 220 செய்யுட்கள்இருக்கக்கண்டோம். இதனாலுண்டாய வித்தியாசம் 17 செய்யுட்களையும் 2109 செய்யுட்களோடு கூட்டுவோமாயின் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய 2126 பாடல்கள் கிடைக்கின்றன. அப்பாடல்களையும் ஏட்டிற்கண்டபடியே ஈண்டுக் கூறுவேன்.

வன்றொண்டர் காதல் கண்டு மழவிடை யுடையார் தாமு
முன்றொண்ட ராக வாண்ட முதனம்பி யாரூரற்குச்
சென்றங்குப் போற்றுமிக்க திருத்தொண்டர் தம்பாற் சேர
வொன்றும்பண்பருளவேண்டியொருதொண்டர்வெருளச்செய்தார்.

பெருந்தவத் தொண்டரான பெருவிறன் மிண்ட ரென்பா
ரிருந்தவக் குழாத்தினின்று மெதிர்செயிர்த் தெழுந்து நின்ற
வருந்தவப் பெரியோர் தம்மைப் பணிந்தணை யாதுபோன
வருந்தவ னுடையவேட மற்றிவ னார்கொலென்று. (192)

வேறு

பக்க மேவரு வார்கள் பலருடன்
புக்க போது பொறுவிறன் மிண்டர்தா
மிக் கெழுந்த வெகுளியா னம்பிபாற்
றக்க வல்லன சாலவுஞ் சொல்லினர். (193)

சொன்ன தொண்டரை நோக்கிமெய்த் தொண்டரான்
மன்னி நீடு வளர்பெருங் கூட்டத்து
முன்னிருந்தா ரொருவர் மொழி நின்று
றின்னல் சொல்ல லியல்பல்ல வாமென. (194)

நிலை காட்டி யுடையவர் முனின்று
ஞால மேற்க வாட்கொண்ட நம்பியைச்
சீல முன்பறி யாதிவை செப்பினீர்
கோலமே கண்டுகூற லாமோ வென்றார். (195)

என்று கூறலு மிகழ்ந்து விறன்மிண்டர்
நன்று சாலவு மிப்பெரு மக்கள்வந்
தொன்று கூட்ட முணரா வொருவனை
யன்று தம்பிரா னுள்வழக்..............ல்...... (196)

கருந்தடங் கண்ணி பாகர்தங் காதல்கூ
ழிருந்த வத்தடி யாரை யணைவின்றிப்
புரிந்த பண்பினிற் றார்த்தன் புறகென
விருந்த தொண்ட ரிருக்கை சாத்துமே. (197)

வெம்பி நீர்மொழி யேல்விறன் மிண்டரே
நம்பி யாரூரர் கா ணுமன் ஞயனு
ரம்பொன் மாளிகை யாரூ ரமர்ந்தரு
டம்பிரான் றோழ னாரா வதாமென. (198)

தோழ ராகினுந் தொண்டரே யாகினு
மாழி மாலயன் காணு வருட்கழல்
சூழு மெய்யடி யாரைத் தொடர்வின்றி
வாழு மூரன் பிரானுதல் வைத்திலம். (199)

இன்ன வாறடி யார்புற சென்றபி
ன்னன வாறறிந் தஞ்சியா ரூரர்தா
மின்னு வார்சடை வேதியன் றூடொழப்
பொன்ன வாமணிப் பூங்கோயில் சார்தவம். (200)

பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டவ
ரங்குக் காட்சி கொடுத்தரு ளாமையி
னிங்குப் பெற்றெனக் கிவ்வண மோவென்பா
ரெங்குந் தேடி யழிவுற் றியம்புவார். (201)

என்னை யாட்கொண்ட வீசனு மாயெனக்
கன்னை யாயமு தாயறி வாயினுய்
பொன்னை யார்ந்த புரிசடைப் புண்ணியா
வுன்னையா னிங்குக் காணே னொளித்தியோ. (202)

வெள்ள நீர்பரந் தோங்கும் விரிசடை
வள்ள லேமலை யாண்மண வாளனே
தெள்ளு மாமறை யின்றெளி வாகியெ
னுள்ள மேபுகுந் தாயிங் கொளித்தியோ. (203)

ஈசனே யெனக்கே யன்பினில் வைப்பெனப்
பேச லாகும் பெரும்பொரு ளாயினுய்
தேசனே=சிவனே=சிவ லோகனே
யோசை யேயனை யாயுண ரேனென்று. (204)

தோழ ராகிநற் சுற்றமு மாயடி
நீழ றந்தளிப் பாரரி திநீங்கவு
மாழி போன்ற வடியார் முனியவு
வாழ வன்றொண்டர் சால வருந்தினர். (205)

வேண்டி யாட்கொண்ட வீற........
தாண்...ரையாண நாய் காவாயென்றருள் செய்து
காண்டரும்படி காட்சி கொடுத்ததும்
பூண்டு கொண்டவன் பொன்னடி போற்றுவார். (206)

இதற்குமேல் "மன்பெருந்திருமாமறைவந்த" என்ற பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

தூரத்தேதிருக்கூட்டம்பலமுறையாற்றொழுதன்பு
சேரத்தாழ்ந்தெழுந்தருகுசென்றெய்திநின்றழியா
வாரத்தாரெல்லார்க்குந்தனித்தனிவேறடியேனென்
றார்வத்தாற்றிருத்தொண்டத்தொகைப்பதிகமருள்செய்வாய்.

என்றபாடலுக்குப்பின்,

அப்பெரியார்சிவனருளாலவிறந்தகருணையா
பொப்பரியவாரூரன்பிரானுதலுளதாமென்
றிப்பரிசுக்கினிதிருக்கைசாத்துமெனவெழுந்தவா
மெய்ப்புவனங்களுழுவப்பவெழுந்தவொலி.........

என்ற செய்யுள் காணப்படுகிறது. ஆக இப்பதினேழு செய்யுட்களும் இங்கு அதிகமாகப் பெறுவதால் இவை சேர்ந்த முதற்பகுதியாகு மென்பதற்கு இன்னுமொரு ஆதாரமும் கிடைக்கின்றது:—திருவாரூரில் நம்பியாரூர் பரவைநாச்சியாரதில்லமிருந்து சிவவேடங்களின்றித் தூர்த்தவேடத்தோடு சென்றதாயும் அதனை விறன்மிண்டர் தடுக்க அவர் தம்பிரான்றோழனாராகையான் விறன்மிண்டர் கோபித்துச் சென்றனரென்றும் கன்னபரம்பரைச் செய்தி இன்றுமுலாவுகிறது. இதற்குற்றவாதாரத்தைக் கூறுவார் அரிதாயிற்று. மேற்காட்டிய பாக்கள் இக்கூற்றை நன்கு வலியுறுத்துகிறது.

இதுவன்றி விறன்மிண்ட நாயனார் புராணத்தே திருத்தொண்டத் தொகைபாடக் காரணமாயிருந்தாரென்று குறிப்பிட்டுச் செல்லும் குன்றத்தூராளி முன் தாம் கூறியதை மனதிலெண்ணியே போலும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றைப் பெரியோர்கள் அங்கீகரிப்பார்களாயின் பிற்பகுதியை ஒருவாறு ஆராயமுற்படுவேன்.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

புறப்பாட்டுத்தலைவரும்

மத்தியகாலவாசரும்.

சென்ற 16-வது தொகுதி மாசிமாதப்பகுதியில் புறநானூறுவைப்பு முறை இவ்விதமென ஒருவாறு கூறினும். இப்பொழுது பாண்டியரை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களில் பெயரொற்றுமையுடையார் யாவரேனும் உண்டாவெனச் சோதிப்பாம்.

1. செழியன்.

(a) பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் புறம் 17, 23, 24, 25, 26, 72 76, 79, 371,

(b) பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் புறம் 18, 19,

(c) பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன்-புறம் 183,

(d) நம்பிநெடுஞ்செழியன்-புறம்-239,

2. மாறன்.

(a) பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்-புறம் 55, 57, 196, 198,

(b) பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன்-புறம் 59,

3. வழுதி.

(a) பாண்டியன் பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதி - புறம் 6, 9, 12, 15, 64,

(b) பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி—புறம்-3,

(c) பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதி-புறம் 51

(d) கடலுள்மாய்ந்தஇளம்பெருவழுதி—புறம் 182.

இவ்விதமாகச் செழியன் என்ற பெயரை ஈற்றிலேயுடையார் நால்வரும், மாறன் என்ற பெயரை ஈற்றிலே யுடையார் இருவரும், வழுதி யென்றபெயரை ஈற்றிலேயுடையார் நால்வரும் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியேயாண்ட மன்னரா, அன்றிப்பல பெயருடைய ஒரு அரசனா என்று ஆராய்வது அத்தியாவசியமாகிறது, கடையிலுள்ள வழுதியை யெடுத்துக்கொள்வோமாயின், கருங்கையோள் வாட்பெரும்பெயர்வழுதியைப் பாடிய பாட்டும் ஒன்றுதான்; அவரைப் பாடிய இரும்பிடர்த்தலையாரும் வேறொருவரையும் பாடினாரிலர். ஆகலான் பாடினவரும்பாடப்பட்டவரும்கடைச்சங்கத்தவர்களல்லர் என்று உறுதியாகவே கொள்வதிற் றடையென்னை?

இனி இவரையடுத்த பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைப் பாடியவர்கள் (1) காரிகிழார் (2) நெட்டிமையார் (3) நெடும் பல்லியத்தனார். காரிகிழாரோ கானட்டனாரோ வென்று சந்தேகப்படும்படியாக விருக்கின்றது. இந்நெட்டிமையாரும் இந்நெடும்பல்லியத்தனாரும் கடைச்சங்கத்துக்கும் அதற்கும் பிற்பட்ட கவிஞர்களாயிருப்பின் மற்றும் பலரைப் பிறர்போலப்பாடியிருப்பார்க ளென்பதில் ஐயமேயில்லை. இவர்கள் பாடல்கள் வேறு காணக்கிடைக்காததே இவர்களது தொன்மையை விளக்கும். பாண்டியன் முதுகுடுமிப்பெருவழுதி தென்னாடுகள்பல கடலினால் வௌவப்படுமுன்னர் ஆண்டவன் என்று பலதக்க காரணங்களால் ஸ்ரீமத் சோமசுந்தர பாரதிகளால் நாட்டப்பட்டிருக்கின்றது. †

இனி, பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியனும், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ் செழியனும் முன்னவன் பாட்டனும் பின்னவன் பெயரனுமாவான் என்று நானறிந்தவரை காலஞ் சென்ற கனகசபைப்பிள்ளையவர்களும், சென்னைச் சர்வகலாசாலைச் சரித்திர ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் ராவ்பகதூர் S. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்காரவர்களும் செவ்வனே ஆராய்ந்து வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கூறுமாறு:—

†"Contemporary with Karikal chola the great was the Pandian King Ariappadai Kadantha Nedunchelian or the

---

Vide Siddhanta Dipika July 1913 & செந்தமிழ்த் தொகுதி. பகுதி.

Vide The Tamil 1800 years ago or Madras Received Vol. II. page 421—

Nedunchelian who had defeated an Aryan army............ On hearing the sudden death of Nedunchelian, the Pandiyan Prince Verri-Ver-Cheliyan who was then Viceroy of Kortnai hastened to Madura and ascended the throne. He appears to have died after a short reign and was succeeded by his son Neduy-chelian II who was then a boy of tender age."

"கரிகாற் பெருவளத்தானோடு சமகாலத்தவனாகப் பாண்டியநா டாண்டவன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியனாவான்........... இவன் திடீரென இறந்துபட்டதையறிந்த கொள்கையில் இராஜப்பிரதி நிதியாகவிருந்த இளங்கோவான வெற்றிவேற்செழியன் சிம்மாசனமேறி னான். இவனாண்டகாலம் மிகச்சொற்பமே. இவனுக்குப்பிறகு தலை யாலங்கானத்திற்செருவென்றநெடுஞ்செழியன் பாண்டியவரசனானான்".

"பாண்டியர்களைப்பற்றியோ, சிலப்பதிகாரத்தில் இரண்டு செழி யர்களைப்பற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஒருவன் ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ் செழியன்; மற்றவன் நெடுஞ்செழியன் இறந்த காலத்துக் கொற்கையில் பிரதிநிதியாகவிருந்த இளஞ்செழியன்.......................... இப்பாண்டியனுக்குப்பின் பட்ட மெய்தியவன் தன்பிதா மரித்தகாலத் துக் கொற்கையிலிருந்த இளஞ்செழியனான வெற்றிவேற் செழியனே. இவன்பொற்கொல்லர் நூற்றுவரைக்கண்ணகியின்பொருட்டுப்பலியூட்டி னானென்பதைத் தவிர்த்து வேறொன்றும் அறிவதற்கில்லை. இவனு டைய அரசாட்சி சிறிதுகாலமே யாதொரு விசேஷமும் இன்றி நடந் திருக்கலாம். மற்றைய இருபெரு வேந்தர்களையும் எழு குறுநிலமன்னர் களையும் தலையாலங்கானத்தில் வென்ற நெடுஞ் செழியனே இளஞ்செழி யனுக்குப் பின் அரசுகட்டிலேறியவன்" †

(b)-ல் குறிக்கப்பட்ட புறப்பாட்டு 18, 19-பெற்றவனும் தலை யாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனே என்பது புறம் 19-வது பாட்டால் விளங்கும்.

இனி நம்பிநெடுஞ்செழியனைப்பற்றிய வரலாறு புறப்பாட்டைக் கொண்டு அறிதற்கிடமில்லை. ஆயினும் அவன்போரையனென்றுமாத்தி ரம் ஊகித்தற் கிடமுண்டு. இவ்வாறு செழியன் என்று பெயர்கொண்ட

† Ancient India (புராதன இந்தியா) B. 355-7.

வர்களைக்கண்டுபிடித்து இன்னவர்தான் மூத்தார் இவர் இளையவர் என்று கூறுவது கஷ்டமாகஇருக்கும்பொழுது மத்தியகாலத்தரசாண்ட ஒரு பாண்டியன் தனது வமிசாவளியில் மிக்க கியாதிவாய்ந்த ஒன்று இரண்டு பாண்டியர்களைக் கூறியதுகொண்டு இவர்களெல்லாம் அவனது பாட்டன் பூட்டன் என்று சொல்வது எவ்வளவு பேதைமையாகும்.

இது இங்ஙனமாக சிலாசாசனவிலாகா உத்தியோகஸ்தரான மிஸ்டர் K. V. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் B. A. M. R. A. S. தமிழ்ச் சங்கக்கலையாராய்ச்சி என்றொருமகுடமிட்டு 4,5, பாகங்களாக 'இந்து'ப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் சொல்வதாவது†

"ஏற்கனவே கூறப்பட்ட நச்சினார்க்கினியரது உரையோடுகூடிய சங்ககாவியத்திலே, நெடுஞ்செழியன், பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப் பெருவழுதியும், மற்றொருவனுமான இருபாண்டியர்களது வமிசத்தோனாவான். சுமார் 8-ம் நூற்றாண்டென்று கருதப்படும் பராந்தக நெடுஞ்செழியனது செப்பேட்டுச் சாசனமொன்றில் இவர்களது எட்டுத்தலைமுறை வமிசாவளி கூறப்படுகின்றது. இப்பாண்டியனுடைய 769-70 வருஷத்துக்கல்வெட்டொன்றிருக்கிறது. இப்பொழுதுசொல்லப்படுகிற சாசனம் இவனதுதானென்பது அச்சாசனத்தில் அரசனைப் பராந்தக சடையனென்றும், மந்திரி மதுரகவியுமென்பதால் அப்படி உத்தேசிக்கப்படுகிறது (It is assumed), ஆகையினாலே பல்யாகசாலை முதுகுடுமிமுதல் ஆரம்பமாகும் இந்தவமிசாவளியில் நெடுஞ்செழியனைத் தேடவேண்டியிருக்கிறது. இங்கேயும், யான் 1911ல் 'இந்தியன் ஆண்டிகுவேரி' (Indian Antiquary) ஆகஸ்டு சஞ்சிகையில் குறிப்பிட்ட பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப் பெருவழுதியின் பின்னோன் செழியனேயாவான். இவனைத்தவிர வேறு ஒருவருமில்லை யென்பதற்கு (1) வேறு ஒருவரும் செழியன் என்ற பெயரை வகிக்கவில்லை என்பதையும் (2) மற்றொரு செப்பேடு நெடுஞ்செழியன்முதற் கூறுகிறதாயினும், அவன் தலையாலங்கானத்தில் வென்ற செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறதென்பதையும் குறித்துள்ளேன். ஆகையால் இந்த நெடுஞ்செழியனைப் பட்டயத்தில் கூறப்பட்ட நாலாவதிலிருந்து மேலேற்றவாவது கீழே இறக்கவாவது முடியாமற்போகிறது.

(தொடரும்.)

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

---

† The age of Tamil Sangam III.

இளையான்குடி.

அம்பொன் நீடிய அம்ப லத்தினி
லாடு வாரடி சூடுவார்
தம்பி ரானடி மைத்தி றத்துயர்
சால்பின் மேன்மை தரித்துளார்
நம்பு வாய்மையி னீடு சூத்திர
நற்கு லஞ்செய் தவத்தினால்
இம்பர் ஞாலம் விளக்கி னாரிளை
யான்கு டிப்பதி மாறனார்.

என்று திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம் கூறுகின்றது. இவ்விளையான்குடிப் பதியோ இன்னவிடத்ததென்று 'பாலாறுவளஞ்சுரந்துநல்கமல்குப்பாளைவிரிமணங்கமழ்பூஞ்சோலைதோறுங், காலாறுகோலிபிசைபாடநீடுகளிமயில்நின்றாடும்இயற்றொண்டை நாட்டு, நாலாறுகோட்டத்துப்புலியூர்க்கோட்டநன்றிபுனைகுன்றைவள நாட்டு மிக்க, சேல் ஆறுகின்ற வயற்குன்றத்தூர்ச்' சேக்கிழார் கூறாது போயினர்.

ஆங்கிலக் கலாசாலைப் பிரவேச பரீட்சைக்கு இந்நாயனார் புராணம் கட்டாய பாடமாக வைக்கப்பட்டு அதற்குக்கொடுத்த குறிப்புரையில் "இளையான்குடி இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பரமக் குடித் தாலூக்காவிலுள்ளது; இஃது இளைசை என்றும் வழங்கும்" என்று தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. (Matric Tamil Test for 1919 p. 28.)

இருபதாம் நூற்றாண்டு அகராதி (Twenteeth centuary Dictionary) யிலும் இளையான்குடி ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ளது என்று காணப்படுகிறது. அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்களது தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரத்தில் இதனை இளையாற்றங்குடி என்று கண்டிருக்கிறது (பக்கம் 53).

'மட்டாரும் களந்தைப் படிக்காச னேட்டைப்
பட்டாலே சூழ்ந்தாலும் புகழ்மணக்கும்'

என்றுகீர்த்திபெற்ற படிக்காசுப்புலவர் இயற்றிய தொண்டை மண்டல சதகத்தில்,

மீனவர் நாட்டினுஞ் செம்பியர் நாட்டினும் வில்லவர்கோ
னனவ னாட்டினு மிக்கதென் பார்க ளதிசயமோ
கோனவ னாட்டிம் முளையமு தாகிற் குலவமுதார்
வானவர் நாட்டினு மிக்கதன் றேதொண்டை மண்டலமே. (15)

மேற்கோள்

திருத்தொண்டர் புராணசாரம்.

மன்னியவே ளாண்டொன்மை யிளசை மாறர்
வறுமையா லுணவுமிக மறந்து வைகி

யுன்னரு-நள் ளிருண்மழைபி..............பான்மையாரே.
என்பதால் இளசை தொண்டைநாட்டிலுள்ளது என்பர்,

சோழமண்டல சதகமுடையாரோ,

இளையா னிளையான் குடிமாற னிரவிற் றெளித்த முளைவாரி
முளையா வமுதி னமுதளிப்ப முக்கட் பெருமான் பசிதீர்த்தே
கிளையார் விடைமேற் றேன்றுதலுங் கேடி லாத பதஞ்சேர்ந்தோன்
வளையா மகிமை படைத்ததன்றே வளஞ்சேர் சோழ மண்டலமே.

என்பர். இவர் கூறிய இளையான்குடியோ நாலரை மாகாணமென்னும் பிரஞ்சிலாக்கா. காரைக்காலுக்கு மேற்கில் திருநள்ளாறு என்னும் திவ்யக்ஷேத்திரத்திற்குத் தெற்கில் உள்ளது. அங்கு முளைவாரிக்குட்டை என ஓர் குட்டையுளது. இந்நாயனர் அங்கேயே பிறந்ததாகச் சில சான்றுகளுமிருக்கின்றன எனப் பெரியோர் பலர் கூறுவர்.

ஆகையான் கன்னபரம்பரைச்செய்திகளில் கைபோய அறிஞர் இப்பதி இன்ன நாட்டிற்றான் உளது என நிச்சயிக்க வேண்டுகிறேன்.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர்-சோமசுந்தரதேசிகன்.

கடவுள் துணை.

ஐயவினாத்தொடர்.

பண்டைத் தமிழ்க்குரை விண்டருள் பாவலீர்,

(க) முடத்தாமக் கண்ணியார் செய்தருளிய பொருநராற்றுப்படைக்குத் தலைவன் கரிகாற்பெருவளத்தான் என்பது அப்பாட்டினுள்ள ‘கண்ணார்கண்ணிக் கரிகால்வளவன்’ (கசஅ) என்ற பாகத்தால் உறுதியுறுகிறது. அப்பாகத்திற்கு உரையெழுதுங்கால் எச்சகத்தோரும் மெச்சும் புகழ்சேர், உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியராம் பேருரையாசிரியர் ‘கரிகாலன்’ என்றபாகத்திற்கு “முச்சக்கரமும் எண்ணுங் கவியானே கரிகாலாதலுணர்க” என்று எழுதியுள்ளார். அம்மேற்கோட்செய்யுளின் ஈற்றடியிலுள்ள ‘கரிகாலன் கானெருப்புற்று’ என்ற பாகத்திற்குக் “கரிகாலனது காலானது நெருப்புப்பட்டு” என்று பொருள்பட்டு ‘அளந்தது’ என்ற இரண்டாமடிப்பகுதியைக்கொண்டு முடியலாமன்றோ? “சுடப்பட்டுயிருய்ந்த சோழன்மகனும்” (பழ-௧௦௫) என்றபாகத்திற்கு உரையெழுதி யுதவிய அப்பெரியார் ‘இளமைப்பருவத்துப் பிறரால் சுடப்பட்டு உயிருய்ந்து போகிய கரிகாலனும்’ என்றே எழுதியுள்ளார். இங்கே ‘கரிகாலன்’ என்றதொடருக்கு எவ்வாறு பொருள்கொள்வது என்பது அடியேனது ஐயுறவாகும்.

(உ) * “கழுமலத்தில் யாத்தகளிறும் கருவூர் விழுமியோன் மேற்சென்றதனால்” என்ற (பழ-௬௨) பாகத்தின் உரை ‘கழுமலமென்னும் ஊரின்கண்ணே பிணித்து நின்றகளிறும், கருவூரின் கண்ணே இருந்த கரிகால்வளவன் கடிநிலையனாயினும் அவன் சிறப்புடையனாத

* இக்கழுமலம் குட்டுவனதாயினுமாக; சோழனதாயினுமாக; அஃதீண்டைக் காராய்ச்சியின்று.

லால், அவன்மேற் சென்று தன்மிசையெடுத்துக்கொண்டு அரசிற் குரிமை செய்தது' என்பது. "சுடப்பட்டு" என்ற பழமொழிச்செய்யுளின் "கடைக்கால் செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினான்" என்ற பாகமும் அதனுரையும் இதனை ஒத்திருக்கின்றன என்பது அடியேனதுகருத்து. இங்கே இவ்வரலாற்றுமேல தான் "பௌவமீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபடர்ந் தாங்குப், பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டுச் சிறந்தநன், னாடு † செகிற் கொண்டு" (கஙரு-கஙஅ) என்ற பொருநராற்றுப்படை அடிகளிற்பயின்று வருகின்றது என்று கொள்ளலாமா?

(௩) 'தாய்வயிற்றிருந்து தாயமெய்தி' என்ற (பொரு-கஙஉ) பாகத்திற்கும் 'உருகெழுதாயமுழ்நினெய்தி' (பட்டி-உஉஎ) என்றபாகத்திற்கும் பொருளாற் சம்பந்தமிருக்கலாமா?

(௪) 'கரிகாலன்' என்றதொடருக்குக் 'கழுமலத்துயாத்த' என்றதொடக்கத்துப்பழமொழிச் செய்யுளால் "(தனது உரிமையாகிய அரசாட்சியை) யானையின் வழியாகப் பெற்றவன்; அல்லது யானையால் வழிகாட்டப்பெற்றுப் பெற்றவன்" என்று பொருள் கொள்வதால் வரும் இழுக்கென்னை?

தயைசெய்து இந்த ஐயங்களைப்போக்கியருளுமாறு பன்முறையும் வேண்டுகிறேன்.

கும்பகோணம் }
30—3—19. }

உ.வே. சா. வேங்கடராமன்,
தண்டமிழ்த்தொண்டன்.

---

† செகில்—(யானை)த்தோள். (?)